71STE JAARGANG No. 9127 VRIJDAG 17 SEPTEMBER 1954

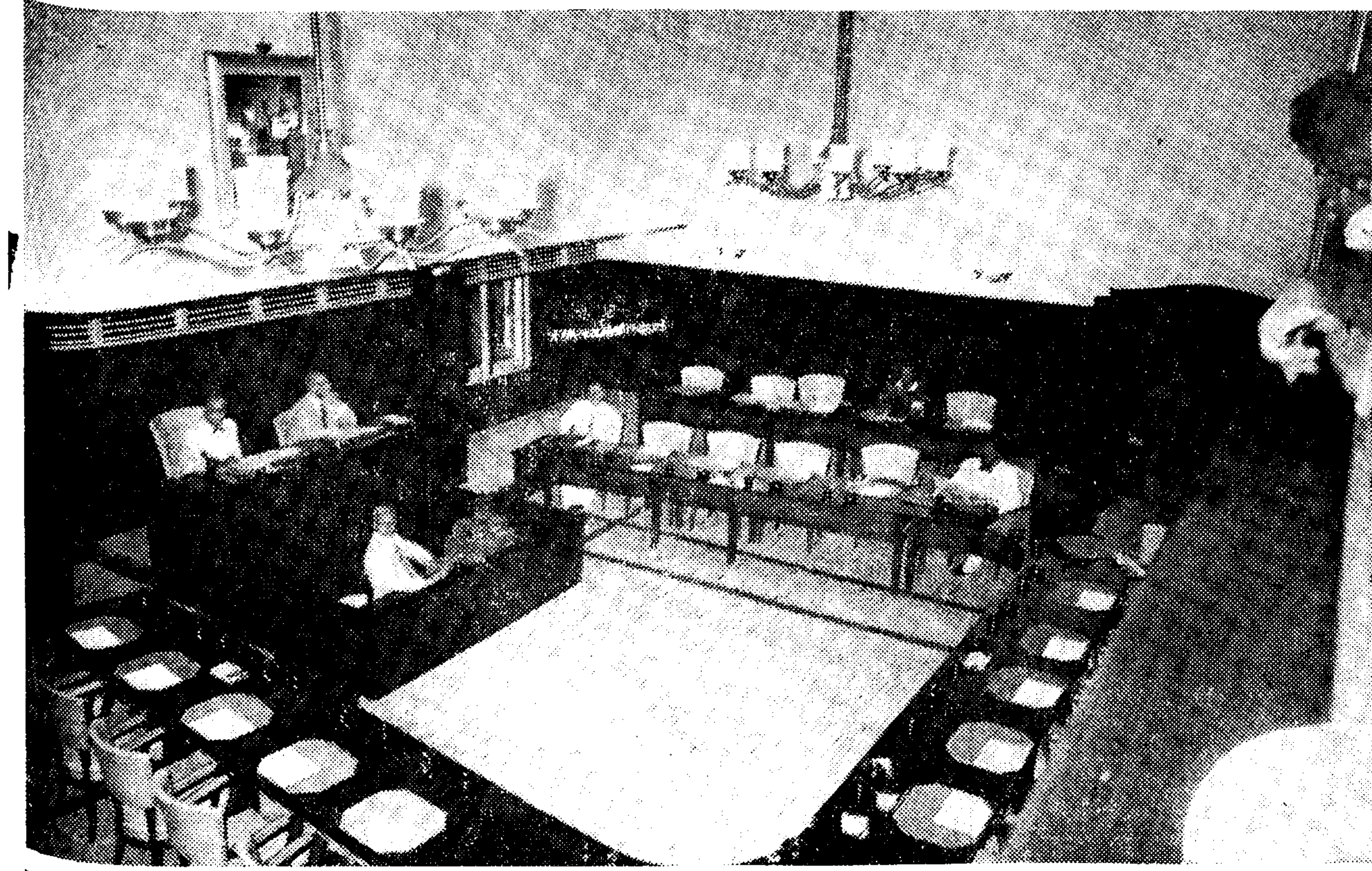
Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858. Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Modern zoekplaatje: WAAR IS HET QUORUM?

Beeld van onze legislatieve arena gisteravond om 20.59 uur, één minuut voordat de Voorzitter der Staten, de heer Ch. E. W. Voges, ambtshalve vaststelde, dat de zoveelste vergadering niet door kon gaan wegens gebrek aan quorum. Op zijn zetel, geheel links, wacht de Voorzitter dit nu wel vertrouwde ogenblik af. Rechts van hem zit Griffier A. H. M. van Weel in gepeins verzonken. Onder beiden Assistent Griffier, de heer F. van Grieken, met de hand op de meest moderne machines om de kostbare gedachten vast te leggen, die wederom onuitgesproken bleven. Op de regeringsstoelen zetelen aan de overzij, de heer Laclé van de A.V.P., Mevr A. A. de Lannoy, en de heer Hendrik P. Kwiers, die juist de „Amigoe" inkijkt en daarin tot zijn verrassing leest, dat er geen quorum zou zijn. Voor het overige gapen de lege stoelen naar de belangstellenden op de tribune, welke scheel rechts zichtbaar zijn.

Fifi de Jongh trekt zich terug

W'stad. — Naar wij vernemen heeft het Statenlid Ph. de Jongh (N.V.P.) hedenmorgen in de Commissievergadering der Staten meegedeeld, dat gezien zijn ervaringen betreffende de wijze waarop de Staten thans hun taak vervullen, hij er geen prijs meer op stelt nog langer aan dit werk deel te nemen. Weshalve hij de vergadering er van in kennis stelde, dat hij met ingang van heden niet meer ter vergadering zal verschijnen.

Gele koorts op Trinidad

Luchtverkeer hersteld via Curacao

Caracas. — Naar de „Caracas Journal" meldt, is het luchtverkeer tussen Trinidad en Venezuela, dat enige tijd geleden in verband met het voorkomen van gele koorts op het Britse eiland door de Venezolaanse regering was opgeschort, thans in zoverre hersteld, dat elk toestel uit Trinidad voor zijn aankomst in Venezuela een tussenlanding — in dit geval Curaçao — moet hebben gemaakt. Alle toestellen, die via Curaçao uit Trinidad en Jamaica aankomen, zullen bij aankomst op het vliegveld van Maiquetia worden ontsmet. Passagiers uit Port of Spain moeten een bewijs van inenting tegen gele koorts bij zich hebben, dat niet ouder is dan tien dagen. Het vliegveld van Maiquetía is besproeid met D.D.T., een maatregel, die, naar verluidt, het vliegveld zes maanden besmettingsvrij zou maken tegen de mug, die de gele koorts zou overbrengen.

De Venezolaanse kust wordt intussen scherp bewaakt om clandestiene ontschepingen uit omliggende eilanden te voorkomen. De kustwacht patrouilleert druk langs de kust van Puerto La Cruz en in het bijzonder bij Maturín, dat beschouwd wordt als een van de belangrijkste verbindingspunten tussen Venezuela en Trinidad. Eveneens zijn voorzorgsmaatregelen getroffen op de vliegvelden van Caripito, Ciudad Bolivar, Soledad en in andere delen van Oost-Venezuela, die het verkeer met Trinidad onderhouden.

De Venezolaanse overheid heeft twee deskundigen naar Trinidad gezonden om samen te werken met de gezondheidsautoriteiten op het eiland en om verslag over de toestand aldaar uit te brengen aan de Venezolaanse regering.

„Dieren" gebrul in Chobolobo

Reinaert de Vos-menagerie neemt afscheid van Paul Storm

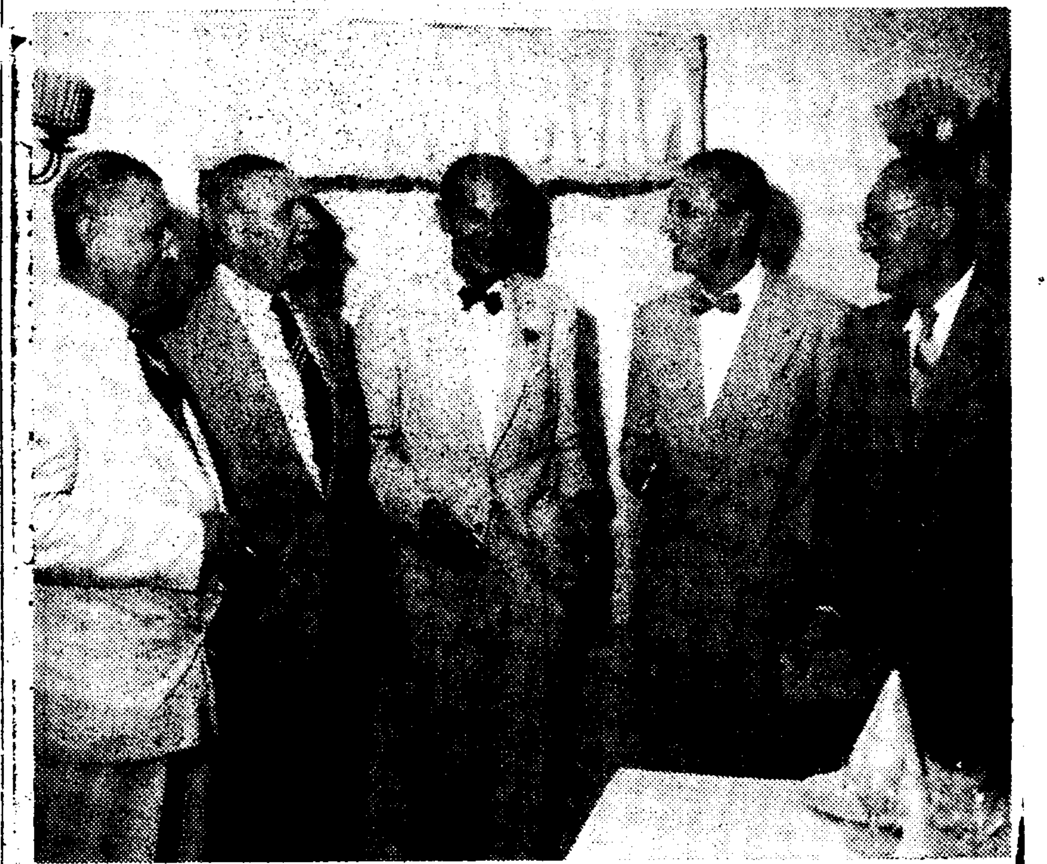
Willemstad. — Het was gisteravond een genoegelijke drukte op Chobolobo. Mens en dier wandelden gezellig dooreen, voerden luchtige gesprekjes of vonden elkaar op de dansvloer. Verwonderlijk was het met welk een élégance zelfs een log dier als de beer zich op de gladde tegels wist te bewegen. Helaas moest het koninklijke leeuwengezin een klauwtje laten op de dansvloer, doch, dank zij de uitstekende hulp van de Hofchirurgijn, zal naar alle waarschijnlijkheid de voorstelling in Asiento geen speciale maatregelen eisen.

Het Bestuur van het Algemeen Nederlands Verbond, dat deze avond als bewijs van grote waardering voor de prestaties op de planken aan Regisseur en spelers aanbood, trad als gastheer op en heette bij monde van de waarnemend Voorzitter, de heer Visser, allen hartelijk welkom en bracht bij die gelegenheid tevens een toast uit op het aanstaande succes in „Asiënto".

De heer W. Meyer, Secretaris van het ANV bood Paul Storm, van wie op deze avond officieus afscheid werd genomen door de Toneelgroep, een foto-album aan met door Fischer vervaardigde opnamen van „Reinaert de Vos", die verklaarde op verzoek van Koning Nobel en namens alle medewerkenden te spreken, toen hij Paul Storm voor diens meesterlijke leiding bedankte en hem het allerbeste voor de toekomst wenste. Een driewerf hoera„gebrul" begeleidde zijn woorden. Namens de technische medewerkers en als enige aanwezige van de deelnemers aan de door Paul Storm geregisseerde toneelstukken in het Papiament, sprak de heer Martina, de wens uitsprekend, dat Paul Storm voor goed naar de Antillen zou komen.

Tenslotte sprak de scheidende regisseur nog woorden van dank aan allen, die op zo prettige wijze met hem hadden samengewerkt ten einde „Reinaert de Vos" tot een succes te maken. Langzamerhand kwam toen de menselijke natuur van de dieren weer naar boven en werd hier en daar eens verstolen achter een klauwtje gegeeuwd. Dit was voor de heer Bode, penningmeester van het Verbond om alle aanwezigen te bedanken voor hun opkomst en ze verder een „wel te rusten" toe te wensen.

Nadat Beer Fischer zijn logge poot nog eens op de sluiter van zijn toestel had gedrukt kwam het einde van deze geanimeerde bijeenkomst.

Een vrolijke foto van Paul Storm en zijn A.N.V.-vrienden, die gisteravond in Chobolobo afscheid namen van de — zoals onze verslaggever Paul Storm noemde — dompteur van de Reinaert de Vos menagerie. Van links naar rechts de heer J. Bode, F. Visser, Paul Storm, Jan Droog en W. Meyer.

Geslaagd

Willemstad. — Mr S.W. v.d. Meer is in Chicago geslaagd voor zijn Bachelor of Laws. Voor Amerika staat dit examen gelijk aan het doctoraal examen in Nederland. Wij wensen mr v.d. Meer van harte geluk met het behalen van dit studie succes.

Staten fracaso

Willemstad. — Gisteravond zouden de Staten onder voorzitterschap van de heer Ch. E. W. Voges in openbare vergadering bijeenkomen, doch het is een vruchteloze poging gebleven. Aanwezig waren de leden H. P. Kwiers, Fifi de Jongh, mevr. De Lannoy (NVP) en Laclé (AVP). In de koffiekamer figureerden de heren J. Abraham, H.L. Braam, E. Jonckheer en R. Isa, terwijl de heer P. v.d. Hoeven (COP) na overleg met KVP's mr I. C. Debrot, zich uit zijn drukke werkzaamheden had losgemaakt door ter vergadering te verschijnen, teneinde een oogje in het zeil te houden.

De heer P. v.d. Hoeven had — evenals de perslieden — thuis kunnen blijven, want nadat de griffier de namen van de afwezige leden had opgesomd, moest de heer Voges de vergadering wegens het ontbreken van het vereiste aantal leden sluiten.

Henny Eman was evenals de heer Laclé met het vliegtuig naar Curaçao gevlogen, doch hij was niet in de Statenzaal.

Naar wij vernemen is ook de commissievergadering gisteravond niet doorgegaan.

Caraibisch gebied middelpunt van toerisme

Curacao bezocht door ½ millioen toeristen

Miami. — Ingevolge een juist gepubliceerd onderzoek door het Bureau voor Economisch Onderzoek van de Universiteit van Miami, heeft de toeristen-toevloed in de Caribbean zich sterk ontwikkeld.

In 1953 bezochten naar schatting 580.000 toeristen de Bahamas, Cuba, Curaçao, Sto. Domingo, Haiti, Jamaica, Puerto Rico en de Virgin Islands, in tegenstelling met 203.900 in 1937. De aantrekkingskracht — aldus het rapport — moet niet gevonden worden enkel in de bekoorlijkheid van deze zonnige, tropische eilanden, maar in hun geografische ligging. West Indië ligt binnen enkele vlieguren verwijderd van een markt van ongeveer 200 millioen mensen in Noord- en Midden-Amerika.

Als Statuut wordt aanvaard.....

.....dan geen rapportage meer

's-Gravenhage. — Een lid van de Nederlandse delegatie ter Algemene Vergadering van de V.N. verwacht, dat, nu de nieuwe verhouding met Suriname en de Antillen tot stand is gekomen, in de agenda-commissie niet verder zal worden aangedrongen op verdere rapportering over de trans-Atlantische Rijksdelen. Zodra het Statuut is geratificeerd en is afgekondigd, zal de secretaris-generaal van de V.N. een rapport over de nieuwe verhoudingen worden uitgebracht. Dit zal waarschijnlijk dit jaar nog gebeuren.

Nederland zal trachten de goede betrekkingen met Indonesië door een eventueel debat in de Verenigde Naties over Nieuw Guinea niet te laten bederven, doch anderzijds geen centimeter te wijken, zo meende genoemd lid.

Statenlid H.L. Braam vraagt:

Gelijkstelling Surinaamse diploma's hulp-apotheker met Antilliaanse

Willemstad. — Het statenlid H.L. Braam heeft aan het Lid van de Regeringsraad voor Volksgezondheid enkele vragen gesteld met betrekking tot de mogelijke gelijkstelling van het diploma van hulp-apotheker dat in Suriname is afgegeven met dat van de Nederlandse Antillen.

De vragen luidden:

1. Kan de landsminister bevorderen, dat het in Suriname afgegeven diploma als leerling-apotheker gelijkgesteld wordt met het Antilliaanse diploma als hulp-apotheker, een en ander gelet op het streven om acten en bevoegdheden, behaald in een der delen van het Koninkrijk der Nederlanden, waar dit in verband met de gestelde eisen mogelijk is, gelijk te stellen?
2. Kan de landsminister in afwachting van het resultaat van een eventueel in te stellen onderzoek naar bedoelde gelijkstelling toestaan, dat bezitters van gemelde Surinaamse bevoegdheid, die reeds sedert jaren de aan de bevoegdheid van hulp-apotheker verbonden werkzaamheden in de plaatselijke apotheken uitoefenen, deze werkzaamheden voortzetten?
3. Kan de landsminister tenslotte mededelen of de eisen voor het examen van hulp-apotheker vervat zijn in een wettelijke regeling en zo ja, welke? Zo neen, acht de landsminister het dan niet gewenst, dat evenals dit het geval is met andere exameneisen, ook de eisen voor het examen van hulp-apotheker wettelijk worden vastgesteld?

„Oost en West" bemoedert studerenden

Willemstad. — De Koninklijke vereniging Oost en West heeft een studiecommissie gesteld voor de behartiging van de belangen van kinderen die door hun ouders voor studie in Nederland achtergelaten zijn of met datzelfde doel van het buitenland hierheen gezonden zijn. Deze zou die commissie belast zich met het zoeken van goede tehuizen, plaatsing op school, beheer van de financiën, het onderhouden van contact met de kinderen, met de huisvestende familie en met de school ter bespreking van maatregelen in het belang van de studie en het geregeld inlichten van de ouders over hun kinderen.

Wapen invoer in Colombia

Barranquilla. — In Colombia is een poging ontdekt om illegaal 800 pistolen van Spaanse makelij in te voeren. De wapenen bevonden zich aan boord van een vliegtuig van een internationale maatschappij, dat uit Panamá kwam. De autoriteiten bewaren angstvallig het stilzwijgen over deze kwestie.

Cairo. — Van Britse zijde wordt vernomen dat er zeer goede hoop bestaat dat tussen 20 en 23 September de Brits-Egyptische overeenkomst wordt ondertekend, over het ontruimen van de Suezkanaalzone.

Stradivarius voor een tientje

Parijs. — Een Amerikaan dr Philip Weintraub heeft van een Parijse marktkoopman voor een tientje een viool gekocht, waarin hij later het etiket „Antonio Stradivarius, 1721" ontdekte. Hij verklaarde, dat de achterzijde van het instrument uit één stuk hout was gemaakt, wat het nog kostbaarder maakte.

Gouden horloges aan boksers

Buenos Aires. — President Perón heeft gisteren de oud-wereldkampioen bokser Jack Dempsey een getekend gouden horloge gegeven alsmede de Peronista medaille voor sport. Dezelfde geschenken werden gegeven aan de wereldkampioen bokser licht zwaargewicht Archie Moore. Beide boksers gebruikten de lunch met de president.

Latijns Amerika in het brandpunt van belangstelling

Hilversum. — In de radio-rubriek „De Rijksdelen overzee" sprak de oud-gezant in Venezuela en thans directeur buitenlandse economische betrekkingen van het Departement van Economische Zaken, dr H. Riemens, over Nederland en Latijns Amerika. Er is een grote achterstand in te halen, doordat in het verleden de Nederlandse activiteit veel te uitsluitend op Oost-Azië gericht is geweest.

Nederland heeft een goede naam

De economie van Latijns Amerika is in grotere mate complementair op de onze, dan die van de Verenigde Staten. Hij waarschuwde echter, dat het bepaald niet zo is, dat in de landen in dat gebied op Nederland wordt gewacht. Allerlei andere naties onderhouden nauwe en hartelijke betrekkingen met Latijns Amerika.

De Nederlander uit Europa moet zich ook aanpassen, doch heeft daarbij althans het voordeel, dat hij niet beschikt over de ervaring, die in Latijns Amerika juist niet past.

Hij zei verder, dat het voorbeeld van enkele Nederlandse ondernemingen, die niet met succes gewerkt hebben, er is om tebewijzen, dat dit wijde veld met vrucht door onze mensen kan worden bewerkt Mogen vele ondernemingen dit voorbeeld volgen.

Wat betreft de immigratie waarschuwde hij tegen de emigratie van boeren naar tropische landen. Het klimaat deugt daar niet voor hen, die aan Noordwest Europa gewend zijn. Hij gaf tot slot de raad aan allen, die relaties met Latijns Amerikan en willen aankopen, dat Spaans in de meeste landen even onmisbaar is als Engels in Noord-Amerika. Ook een geestelijke orientering is een uiterst bruikbaar stuk intellectuele bagage op de reis daarheen. Het verschil in de mentaliteit is onmiskenbaar en groot, doch met enig begrip en zuiver gevoel komt men een heel eind om tenslotte te ontdekken, dat men een brug wist te slaan over de kloof. Nederland geniet in deze landen een goede naam en het zal de moeite lonen om te trachten, die in Latijns Amerika eer aan te doen.

„Fiesta" is de naam van deze wonderschone avondjapon van bleek blauwe satijn en met in het borduursel verwerkte paarlen. Gecombineerd met een stola van wit langharig bont, vormt dit wel een creatie van bijzonder veel allure. Maar daar weet „mesjeu" Dior wel van mee te praten.

Ha.. de H-lijn

Modehuis Dior toont nieuwe creatie op Curacao

Willemstad. — Het wereldberoemde modehuis van Christian Dior uit Parijs zal, aanvangend de laatste week in September tot ongeveer begin December een grote tour door het Caraibisch gebied en Latijns Amerika organiseren teneinde het grote publiek aldaar de nieuwe creatie, de H-lijn, te tonen. Tijdens deze tournee zullen ook 4 shows op Curaçao gehouden worden. Dit vernamen wij van de heren C.T.A.M. Leo, perschef van de C.P.I.M. sprekend in zijn functie als bestuurslid van de Club Asiento en J. Haak, perschef van de KLM, die een persconferentie hadden belegd om het Curaçaose publiek van deze komende modegebeurtenis op de hoogte te stellen.

Tournee in samenwerking met K.L.M.

De groep Dior maakt, waar mogelijk, van de diensten van de KLM gebruik. Met het oog hierop heeft de Franse modekoning een van zijn creaties, die op alle shows wordt getoond de naam van „Flying Dutchman" gegeven Het is een modieuse tailleur van beige wollen stof die er zich goed toe leent op reis te worden gedragen. In shows georganiseerd: Caracas, Maracaibo, Bogota, Barranquilla, Medellin, Cali, Quito, Guayaquil, Lima, Panama Salvador, Mexico, Havana, Curacao, terwijl nog onderhandelingen gaande zijn om tevens naar Kingston, San Juan Haiti, het Dominicaanse republiek en Texas te gaan.

De tour wordt gemaakt in samenwerking met de French Textile Industry en EMBA Mutation Minks. In totaal worden 50 nieuwe creaties van de H-lijn vertoond. De data, waarop de shows in Curaçao gehouden worden, staat nog niet geheel vast, maar verwacht mag worden dat tegen eind November of de tweede week in December een en ander zijn beslag zal krijgen. Er zullen drie shows zijn voor de oliegemeenschap in Club Asiento en 1 voor de stad in Club CSC. Het gezelschap van Dior bestaat uit 9 personen, 1 leidster, 6 mannequins, 1 „perscheffin" en 1 costumière. Op Maandag 20 Sept. arriveren 7 personen met de KLM-machine op 't Dr. Plesman-vliegveld Caracas, waar op 24 September de eerste show in Hotel Tamanaco wordt gehouden. Dinsdagavond zullen de overige twee leden van de groep in Curaçao aankomen, die Woensdagmorgen de reis naar Caracas vervolgen.

Christian Dior

Recht tot het Hart

— Er zijn misschien meer mensen die hun kansen gemist hebben dan er zijn, aan wie de kansen hebben ontbroken.

Extra Curom reportage

Willemstad. De Curom zendt Zondag a.s. een speciale Reportage uit van het massale Lof, dat in het het Rif-stadion gehouden wordt.

KLM sluit lening af

Aantrekkelijke voorwaarden

's-Gravenhage. — De KLM heeft te New York met twee Amerikaanse banken een financiërings overeenkomst gesloten. Zoals bekend verkreeg zij in 1952 een lening van de Wereldbank in Washington, groot 7 millioen dollar waarop inmiddels 1.4 millioen afgelost werd. De KLM is thans in de gelegenheid het restant dier lening af te lossen en wel door het aangaan van een nieuwe lening bij de National City Bank en de Chase National Bank.

Het aantrekkelijke dezer herfinanciëring ligt voor de KLM hierin, dat de condities van de nieuwe lening aanzienlijk beter zijn dan de condities van de oude lening. De rente op de oude lening bedroeg 4 1/8% terwijl die op de nieuwe lening slechts 3 1/4% bedraagt. Verder was de oude lening door gedekt door een regeringsgarantie en door hypotheek op enkele vliegtuigen, terwijl de nieuwe lening niet door speciale zekerheden gedekt is. De voorwaarden van de nieuwe lening zijn gelijk aan die welke gelden door de beste Amerikaanse maatschappijen.

Robben vieren feest

Zwemfestijn, spel van gratie en sportiviteit

Willemstad. — In het goed geoutilleerde Rifzwembad heeft de Zwem- en Polo-vereniging „De Robben" gisteravond jubileumwedstrijden georganiseerd ter gelegenheid van haar eerste lustrumviering. Tegen acht uur heerste er reeds een gezellige drukte in het goed verlichte zwembad. De heer Adri van Gent fungeerde als radioreporter en wij moeten erkennen, het publiek wist zijn optreden ten zeerste te appreciëren, want hierdoor kon het publiek zich een duidelijk beeld vormen van de wedstrijden.

Robben prestaties in stijgende lijn

De zwem- en polowedstrijden gingen voornamelijk tussen Asiento en De Robben. Wij moeten toegeven, dat Asiento overwegend de meerdere was in de vele zwemnummers, evenals in de waterpolo-afdeling. De resultaten van een half jaar trainen van de verschillende Robben bieden echter goede hoop op meer overwinningen in de naaste toekomst. Asiento staat bekend om de geregelde en goede training, die de zwemmers en zwemsters ontvangen. De Robben zijn, wat dit betreft, gehandicapt. Ten eerste hebben zij geen zwembad, waarover zij vrij kunnen beschikken en ten tweede is het nog een jonge vereniging, die wat meer enthousiaste leden best zou kunnen gebruiken.

Het eerste gedeelte van het programma werd vlot en goed afgewerkt. Er is schoolslag, vrije slag en crawl gezwommen, dat het een lieve lust was. En dit alles onder de aanmoedigende kreten van het aanwezige publiek, waaronder beide verenigingen talrijke supporters telden. De jury verrichtte prachtig werk, vooral de heer Zadel en mevr. A. Knieriem—De Graaf komen een extra woord van waardering toe. De heer Hofland (Toffie) stond tezamen met de heer R. Koeleman aan de start.

In de voorzitter-kamprechter van de avond zagen wij de badmeester K. Henneke. Deze is de gehele avond druk in de weer geweest, evenals trouwens de andere leden van de jury. De tijdopnemers, de dames I. Zingel, Muusze, Koeleman—Bodifee en de heren F. Zingel, A. Advocaat en R. Bodifee konden, dank zij een welwillend door Spritzer & Fuhrmann ter beschikking gestelde stopwatch hun taak wel aan.

Het schoonspringen van de meisjes-junioren ontlokte de vele belangstellenden vele malen een hartelijk applaus. Het schoonspringen van de heer Kettler, oud-kampioen van Nederland, was zeker wel het meest spectaculaire van de avond.

De polowedstrijden verliepen spannend en sportief en vormden tevens de apotheose van de avond. De Asiento-dames toonden tijdens deze wedstrijd een prachtig samenspel en de hoge score van Asiento is dan ook niet verwonderlijk te noemen.

Hier volgen de uitslagen van de gisteravond in het Rifzwembad gehouden zwemwedstrijden:

100 meter schoolslag dames: 1) Tinnie van Hasselt in 1 min., 42.2 sec ,(Asiento); 2) I. Steenhuizen in 1 min., 43.1 sec. (Asiento) en 3) E. Verbrugge (Robben) in 2 min., 0.2 sec.

100 meter schoolslag heren: 1 H. Mayer (A) in 1 min., 23.9 sec.; 2) A. Bekker (A) in 1 min. 26,7 sec.; en 3) Hello (Marine) in 1 min. 39,7 sec.

50 meter vrije slag meisjes: serie 1: 1) D. de Kruyf (R) in 40 sec.; 2) G. de Groot (R) en A. v.d. Toorn (A) in 40.1 sec. en 3) R. Muusze (R) in 40.2 sec.

Serie 2: 1) C. Kooyman (A) in 36,8 sec.; 2) W. Hiddink (A) in 39 sec. en 3) L. Visser (R) in 39,1 sec.

50 meter vrije slag jongens: Serie 1: 1) A. Visser (A) in 35 sec; 2) M. v.d. Blom (R) in 35.2 sec en 3) W. Smit (R) in 38 sec.

Serie 2: 1) W. J. de Troye (A) in 33 sec.; 2) D. Dammers (A) in 33,1 sec. en 3) W. Riko (R in 33,2 sec.

100 meter vrije slag dames: 1) K. van der Ende (A) in 1 min., 19.6 sec.; 2) R. Nebbeling (A) in 1 min., 13,5 sec; en 3) S. Grob (R) in 1 min. 31,4 sec.

100 meter vrije slag heren: 1) J. Tims (A) in 1 min. 09.5 sec.; 2) B. Visser (A) in 1 min. 11,5 sec. en 3) De de Jong (R) in 1 min. 12,8 sec.

50 meter schoolslag meisjes: Serie 1: 1) R. Roest (A) in 50.4 sec.; 2) L. Visser (R) in 50.6 sec. en 3) E. Spelt (R) in 50.9 sec.

Serie 2: 1) W. Hiddink (A) in 45.7 sec.; 2) G. de Groot (R) in 49.2 sec. en 3) R. Mussze (R) in 50.2 sec.

50 meter schoolslag jongens: 1) W. J. de Troye (A) in 41 sec.; 2) B. de Winter (A) in 41.7 sec. en 3) H. Tims (A) in 45.4 sec.

100 meter rugslag dames: 1) E. Janse (A) in 1 min. 34 sec.; 2) M. Hesper (A) in 1 min. 44.2 sec. en 3) L. Kooyman (A) in 1 min. 48 sec.

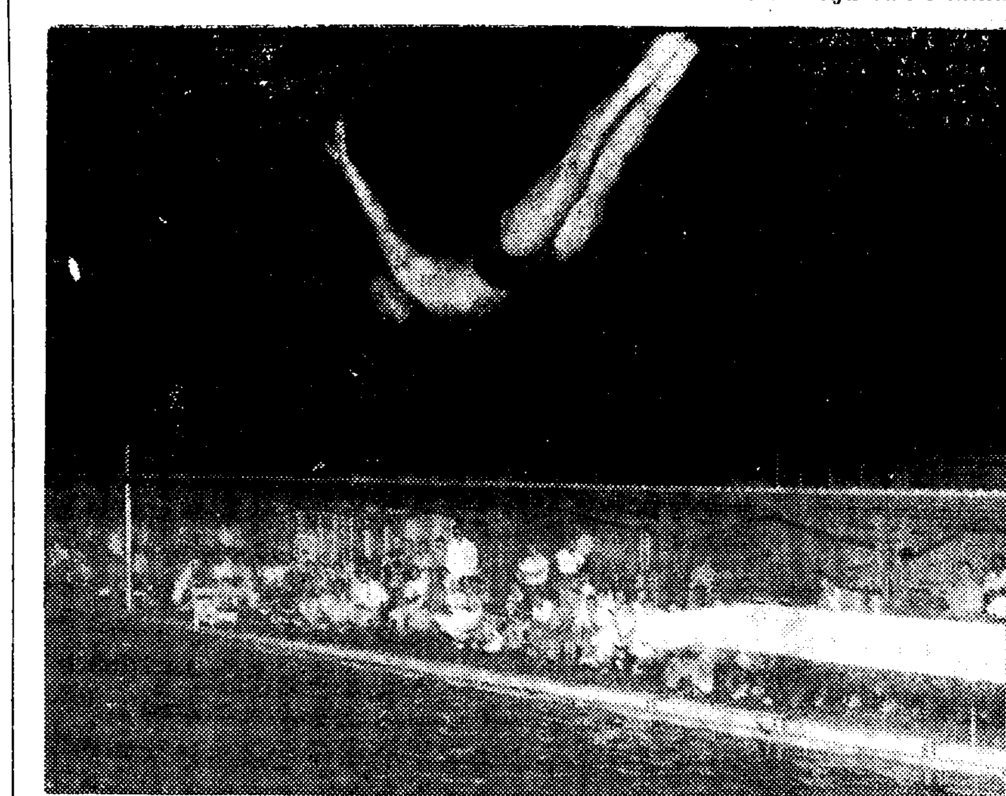
100 meter rugslag heren: 1) B. Steenhuyzen (A) in 1 min. 22.8 sec.; 2) S. v.d. Ende (A) in 1 min. 24.2 sec. en 3) W. Kettler (R) in 1 min. 29 sec.

3 x 100 meter wisselslag estafette dames: 1) Asiento in 4 min. 36.9 sec en 2) Robben in 5 min. 10,6 sec.

3 x 100 meter wisselslag estafette heren: 1) Asiento in 4 min. 3 sec. en 2) Robben in 4 min. 23.7 sec.

Na deze estafette gaf de heer Kettler enige springdemonstraties, waarna werd overgegaan tot de waterpolowedstrijden. Er zijn twee wedstrijden gespeeld, namelijk tussen de dames en heren van de Robben en Asiento. De uitslagen luiden: Dames Robben — Asiento 0—5. Heren Robben — Asiento 0—3 (rust 0—1). De herenwedstrijd is een spannend verlopen en menige kreet van bewondering voor een „goede zet" klonk over het zwembad. Met de polowedstrijden kwam een einde aan een aardig en spannend programma. De Robben gaan nu met vertrouwen de (zwem)-toekomst tegemoet.

De 100 M vrije slag heren. Zes deelnemers staan klaar aan de start. Het fluitje van de startmeester klinkt over het water...... klaar?...... start...... en dan plonsen de gebruinde lichamen van de jonge zwemmers in het frisse Rifwater. Jan Tims, in de sportwereld geen onbekende, arriveerde in deze serie als eerste aan de finish met een tijd van 1 minuut en 9½ seconde.

Onder het geflits van verschillende perscamera's zweefde de heer W. Kettler, oud-kampioen van Nederland, gisteravond in het Rifzwembad van de hoogste duikplank naar beneden. De heer Kettler gaf ter gelegenheid van het Robben-jubileum zwemfestijn enige demonstraties in het schoonspringen, die zeker wel tot de meest spectaculaire onderdelen van het programma behoorden.

Een tafel met papieren en stopwatches en twee mensen die een belangrijk gedeelte van de avond verzorgden in het Rifzwembad. De door de Robben georganiseerde zwemwedstrijden vereisten een behoorlijke administratie. Mevrouw A. Knieriem-de Graaf en de heer M.R. Zadel waren de centrale figuren aan de jury tafel.

Nieuwe bestuursleden

V.G.K.S. grootste vereniging van Curacao

Emmastad. — Gisteravond hield de Vereniging van Geëmployeerden der Koninklijk Shell-groep haar algemene jaar vergadering in de Sociëteit Asiënto te Emmastad. Zoals onze lezers weten is de V.G.K.S. een vereniging opgericht door het personeel van de C.P.I.M. en C.S.M. welke tot doel heeft de behartiging van die geestelijke, stoffelijke en sociale belangen harer leden welke buiten de directe maatschappijzorg vallen.

Ruim 4½ duizend stemmen

Het ledental van de V.G.K.S. bedraagt momenteel niet minder dan 1860 personen, waardoor deze vereniging ongewtijfeld de grootste op de Nederlandse Antillen is. Van dit aantal leden wonen er 1482 op Curaçao, 14 op Aruba, 179 in Nederland en verder zijn er 5 ereleden.

In het enige dagen geleden verschenen jaarverslag lezen wij, dat door de overgang van een groot gedeelte van de C.S.M. officieren naar „La Corona" en de reorganisatie van de C.S.M.-vloot, het aantal leden op Curaçao terug is gelopen van 1538 tot 1482 per 30 Juni 1954.

Van het werkprogramma van de V.G.K.S. zijn de volgende projecten in de loop van het verenigingsjaar afgedaan of in een dusdanig stadium gekomen, dat binnenkort een definitieve beslissing kan worden genomen: Tandartsfaciliteit, Spaar- en Investeringsfonds, Service Station op Maatschappij terrein en de mede-aansprakelijkheid van de V.G.K.S. voor aanvragers van grens-documenten bij de A.N.W.B.. In behandeling is op het ogenblik tevens de stichting van een fonds voor op de Nederlandse Antillen gepensionneerde locale employé's.

Administrateur van de V.G.K.S. is de heer J. Kerrebijn.

De verkiezingen

Op 7, 8 en 9 September j.l. werden er (geheime) verkiezingen gehouden voor een nieuwe penningmeester, zeven bestuursleden en vijf plaatsvervangende bestuursleden. Tevens werden er twee nieuwe leden van de Kascommissie alsmede drie plaatsvervangers gekozen.

Gisteravond werden in de Sociëteit Asiënto de uitslagen van deze verkiezingen aan de leden bekendgemaakt. Aangezien er geen tegencandidaten door de leden was gesteld voor de functie van Penningmeester, werd de heer Jo B. Lange, overeenkomstig de Statuten, tot Penningmeester herkozen.

Er werden 4520 geldige stemmen uitgebracht voor het Bestuur en 1358 stemmen voor de Kascommissie.

Er waren 24 candidaten voor de zeven bestuursfuncties. De volgende heren werden middels bovengenoemde verkiezingen gekozen: H.M. van Delden (284 stemmen), H.D. de Vries (266), L.A.J. Mostert (262), J.J. Wassenburg (254), P. C. de Blieck (227), J.G. Hiddink (221), H.G. Mulder (186). Statutair bleven aan de heren P. de Visser, Voorzitter, G.P. Bresser en C.A. Perret Gentil, leden.

In de nieuwe Kascommissie (vier candidaten voor twee functies) werden gekozen de heren W. Starink (371 stemmen) en L. Boogaard (344 stemmen). De heer P. Slagter is statutair aangebleven, terwijl als plaatsvervangende kascommissie-leden gekozen zijn de heren G.J. Hendriks en W.J.J. Franssen. Tot plaatsvervangende Bestuursleden werden gekozen de heren M.C.H. de Haan, J. van Hoorn, H. Went, J.J. de Jongh en E.C. Heikoop.

Veerkeerslichten op Rio Canario

Rio Canario. — Sedert enige dagen draaien de verkeerslichten aan het kruispunt op Rio Canario proef. Onder een waakzaam politie-oog wordt hier en daar corrigerend opgetreden. Doch weggebruikers zowel als automobilisten hebben zich aan deze moderne technische „verkeersagent" snel aangepast.

Van verschillende zijden wordt ons echter de vraag gesteld of het niet mogelijk is in de stille uren het verkeerslichten-systeem uit te schakelen. Het komt herhaaldelijk voor, dat het snelverkeer op de Schottegatweg gedurende een aantal minuten wordt opgehouden, **zonder** dat de Churchillweg verkeer levert voor de Schottegatweg.

Naar aanleiding van het bovenstaande hebben wij ons ter informatie gewend tot de heer Stuvel, Inspecteur van Politie en chef van de Verkeersafdeling. Deze deelde ons mede, dat de politie dagelijks de situatie steeds controleert. „De werking van de Verkeerslichten zal geheel aan de practijk worden, getoetst", aldus Inspecteur Stuvel, die toegaf, dat bij een 24-uren werking van de verkeerslichten inderdaad weleens momenten kunnen zijn, dat verschillende weggebruikers nodeloos voor 't rode licht wachten.

Waarschijnlijk wordt in de stille uren overgegaan op de z.g. flikkerlichten, (het waarschuwende flikkerende oranje licht). Het is niet uitgesloten dat in de toekomst des nachts de lichten uitgeschakeld worden. De politie is nog steeds bezig proeven te nemen om op deze manier tot een voor de weggebruikers alleszins bevredigende regeling te komen.

VEST-END:
„Slaves of Babylon"; 19.00 en 21.00 uur.
ROXY:
„Onteerde Meisjes" 19.00 uur
Dr. E. Ceccarelli 21.00 uur
CINELANDIA:
„King of the Khyber Rifles"; 19.00 en 21.00 uur (Cs)
CARIBE:
„Act of love"; 20.00 uur
ROYAL:
„Gobs and gals"; 20.00 uur
SUFFISANT-THEATER:
„Mexican hayride"; 19.00 uur
CURACAOS MUSEUM:
Lezing dr. J. Kunst; 20.30 uur
J.P.F.-CLUB:
Bingo-drive; 20.15 uur
MONTE CARMELO SQ. GARDEN:
Boksen; 20.00 uur.
Tennissen om de Hermandad Cup (19.30 en 21.30 uur)

MARIAHULDE IN RIFSTADION

Verloop der plechtigheid

W'stad. — Daar het van belang is, dat iedere deelneemster — en deelnemer want niet alleen de dames, maar iedereen is welkom — zich zo goed mogelijk op de hoogte stelt van het verloop van de plechtige Mariahulde die Zondag avond half zeven in het Rifstadion een aanvang neemt, voegen wij hier enkele informaties toe aan die, welke wij gisteren reeds gaven.

Hoe beter idee de deelnemenden zich immers gevormd hebben van het algemeen verloop des te ordelijker zal alles gaan.

Het openluchtlof begint dan met de rondgang van een Mariabeeld, dat gedragen door een groep meisjes, door de hoofdingang van het Stadion d.i. onder de overdekte tribine het terrein betreedt. Vandaar begeeft het zich naar de dichtstbijzijnde parochiale groep aan de rechter-(Epistel)zijde van het altaar d.i. groep No. 8 van Pietermaai. Vervolgens begeeft het zich naar de zevende groep (Otrabanda) en vervolgt zo zijn weg tot aan groep No. 1. Vandaar gaat het naar de Evangeliezijde van het altaar, waar eveneens de parochiale groepen in volgorde gepasseerd worden.

Al naar gelang het beeld langs de verschillende parochies schrijdt, wordt Maria's bescherming over de betreffende parochie afgesmeekt en aan gemeenschappelijk gebed. De tekst van de liederen en aanroepingen, die hierbij gebezigd worden, zullen op het terrein aan alle aanwezigen tijdig worden versterkt.

Nadat het Mariabeeld aldus zijn rondgang heeft voltooid, wordt het Allerheiligste — eveneens door de hoofdomgang onder de overdekte tribune — het stadion binnengedragen voorafgegaan door een grote groep misdienaars en bruidjes om zich over het middenveld naar het tegenover de overdekte tribune opgestelde rustaltaar te begeven.

Daarna begint het plechtig Lof waarvan de gezangen door alle aanwezigen zal worden gezongen onder leiding van Frater M. Fidelius. Onder dit Lof zal de Zeer Eerw. P. A. Frun een korte predicatie houden waarna de zegen met het Allerheiligste gegeven wordt, eerst aan allen gezamelijk en vervolgens bij rondgang langs de parochiale groepen, aan iedere parochie afzonderlijk.

Nadat het Allerheiligste het Stadion verlaten heeft, defileren alle deelnemenden ten afscheid langs het Mariabeeld.

Waarlijk een grootse opzet, die een indrukwekkend gebeuren belooft, waaraan niemand ontbreken mag: de vrouwen op de eerste plaats niet voor wie deze hulde speciaal georganiseerd is maar onze katholieke mannen evenmin. Allen moeten deelnemen aan deze unieke hulde en aldus blijk geven van hun oprechte godsvrucht tot de H. Maagd.

HEDENAVOND SONNY LEON vs CLYTH DANIEL

Willemstad. — In tegenstelling met hetgeen een blad hedenochtend wist te melden, is er niet morgenavond maar hedenavond 20.00 uur boksen in de Monte Carmelo Square Garden.

Een interessante partij staat op het programma tussen Sonny Leon en Clyth Daniel.

dr Kunst naar Bonaire en Aruba

Willemstad. — Dr Kunst gaat in de loop van de volgende week naar Bonaire voor het houden van een voordracht. Daarna zal hij Aruba met een bezoek vereren.

GEEN VIOLEN MEER IN CREMONA

STRADIVARIUS

Grootste vioolbouwer van alle tijden

Zijn woonhuis is restaurant en zijn „tombe" een leeg blok marmer

CREMONA, Augustus.
(Bijzondere correspondentie)

De waardering voor hen, die het cultuurbeeld van een bepaalde tijd hebben gedragen, is een zeer wisselvallige. Men heeft monumenten opgericht voor lieden, die op een gegeven moment iets hebben verricht, dat slechts door hun naaste omgeving als uitzonderlijk werd aangemerkt, maar dat reeds lang door de historie als van nul en gener waarde is gelogenstraft. Terecht zouden deze lieden in de drabbige poel der vergetelheid zijn verzonken, ware het niet, dat hun rijk versierde beeltenissen — toevallig zijn zij het altijd, die in oorlog en vernieling gespaard blijven — prijken op markten en pleinen. Niet weinig heeft de dikte van hun beurs of buik hun maatschappelijke waarde en gewicht bepaald. Overal ter wereld zitten nog steeds honderden generaals, waarvan een ieder zich afvraagt, welke militaire blunders deze krijgslieden dan wel mogen hebben uitgehaald, krijgshaftig op hun in brons verstijfde steigerende paarden en dekken hevig bebeitelde marmeren kolossen de trieste resten van wie weet welke al dan niet helemaal imbeciele prinsen en plaatselijke plattelandsgrootheden. Ieder dorp in het fantasierijke Italië en Frankrijk heeft zijn municipale held en heilige fraai gebeiteld op de markt of voor de kerk staan. Het getuigt allemaal wel van een verrukkelijk kinderlijk geloof in de fabel, die van generatie op generatie rijker, dan wel schraler wordt. Dikwijls mogen wij die foeilelijke conterfeitsels van onbekende grootheden wel. Zij horen bij de bonte kermissfeer, die men zelfs in de kerken nog terugvindt. Zij zijn als een eertijds geliefkoosd speelgoed, dat eenzaam is achtergelaten op de ruwe stenen van het pleintje. Men voelt zich echter teleurgesteld wanneer men naast die bronzen brouwsels niet de steen geworden hulde ziet aan de waarlijk groten, wier naam symbool geworden is voor de gehele wereld. En die teleurstelling wordt veroorzaakt door een plotselinge twijfel aan de eigen overtuiging. Men gaat menen, dat men deze of gene figuur altijd overschat heeft. Waarom zou hij immers in zijn eigen land, zijn eigen streek niet worden geëerd als elders? Waarom verdient zijn naam die gulden klank door de gehele wereld, wanneer die niet met gouden letters staat gegrift in een marmeren sokkel in zijn eigen stad? Zoekt men wel terecht naar iets, dat aan die naam en faam herinnert, wanneer in met veel meer waardeloze dan waardevolle voorwerpen volgepakte musea men in een kleine, stoffige, afgesloten zaal slechts onbeduidende gereedschappen en werktuigen vindt, waarmee de grote meester zijn overal befaamde meesterwerken heeft gemaakt? Maar dan denkt men aan het eigen Amsterdam, waar gemarchandeerd is met alles dat aan Vondel herinnert, waar Rembrandt's huis en eigendommen nog niet zo lang geleden aan de vergetelheid zijn ontrukt en waar voor de grootste schilder aller tijden een zinloos, vaal geschilderd standbeeld helemaal misplaatst is neergezet. En och; een profeet wordt in zijn eigen land niet of nauwelijks geëerd, tot men schrikt van de nalatigheid en ijlings tracht te herstellen wat vergeten werd. Zo ook in het nijvere Cremona in Italië, waar thans meer dan drie eeuwen geleden de grootste vioolbouwer, die ooit geleefd heeft, Antonio Stradivari, werd geboren. De ganse wereld moet het weten wanneer, waar dan ook, een viool wordt gevonden, die aan deze meester wordt toegeschreven. De grootste violisten, die de wereld kent, prijzen zich gelukkig wanneer zij een instrument, tweehonderd vijftig jaar geleden door deze meester gemaakt, mogen bezitten of bespelen. Maar in Cremona, waar Stradivarius bijna een eeuw lang heeft geleefd en gewerkt, moest het 1937 worden, tweehonderd jaar na zijn dood, eer men ontdekte, dat men naast alle min of meer onbeduidende beeltenissen en verzamelingen niets had, dat aan Stradivarius herinnerde. IJlings heeft men jaren daarna aan het ijselijke restaurant, dat op de plaats van zijn woning en atelier is gebouwd, een gevelsteen aangebracht en aan de zijkant van de Jardino Publico een marmeren blok geplaatst, dat men de tombe van Stradivarius noemt, hoewel zijn werkelijke graf reeds een eeuw geleden elders is opgeruimd. En in het stedelijk museum richtte men overhaast een — overigens het gehele seizoen afgesloten — ruimte in, waarin men een aantal onbetekenende gereedschappen, werktekeningen, houten mallen en houtklemmen bijeenbracht, zodat men er hetgeen, waar men voor komt, een heuselijke viool, moet missen. En de portier, die u er binnen leidt, zal na drie minuten met zijn sleutelbos gaan rammelen, wanneer u iets langer blijft zoeken naar iets, dat er toch niet is, of dan maar even gaat kijken naar de hand van Garibaldi, die in een aangrenzende ruimte, roze, als was zij van marsepein, in een glazen kastje ligt. En toch heeft Stradivarius zo volmaakte violen geschapen, dat er zowel in acoustisch als in aesthetisch opzicht tot heden toe niets meer aan verbeterd kon worden. In deze meester is een vakmanschap vertegenwoordigd, dat na noch voor hem kon worden geëvenaard.

....een sombere grijsaard, die in de spelonken van zijn atelier zijn instrumenten met een magische blik bekeek"....

krijgen. Niets daarvan. Vanzelfsprekend had de meester een bijzondere lak, maar die vervult slechts de hem toekomende rol in het volmaakte geheel.

Welgesteld man

Stradivarius was een welgesteld man, die het bouwen van violen waarschijnlijk niet eens nodig had om in het leven te blijven. Hij had dus alle tijd om te experimenteren en zijn kunst verder te vervolmaken. Zijn naam werd bekend over de gehele wereld. Hij kreeg opdrachten van koningen en edelen en van de aanzienlijkste musici. Hij moet zo rijk geworden zijn dat de roddelaars in Cremona nog heden ten dage de uitdrukking „Zo rijk als Stradivarius" gebruiken. Drie en negentig jaar is de meester geworden en tot zijn laatste levensjaren toe heeft hij violen gebouwd, zo schoon dat zelfs zijn laatste instrument, de „Chant du Cygne" geliefd is bij de grootste solisten. Hij gebruikte het mooiste hout dat een vioolbouwer zich kan voorstellen, afkomstig van een bos op een helling in de buurt van de stad dat de Cremonees nog op latere leeftijd heeft gekocht. In 1737 stierf hij en liet een omvangrijk oeuvre na. Meer nog, hij schonk de wereld de schoonste instrumenten die ooit zijn gemaakt, slechts enkele van Guaperi del Gesu kunnen hen benaderen.

In Cremona is van de sfeer, waarin deze grote vioolbouwers hebben geleefd, weinig meer te merken. De stad heeft zich als hoofdstad van de provincie te zeer ontwikkeld om bij deze periode stil te kunnen blijven staan. Het is een nijvere stad, centrum voor een wijde omgeving. Maar eens zal er een standbeeld verrijzen. Als Paulo nu maar wist hoe de maestro eruit zag......!

JAN VAN BEEK

Paulo weet niet hoe de maestro er heeft uitgezien

Niets bleek de kleine, zwarte man, die Paulo heette, te veel om ons te helpen. Hij moest natuurlijk wel eerst zijn roodgelakte fiets tegen de kerk zetten en er eens met deze of gene voorbijganger over praten. Maar hij deed dat met een kennelijk genoegen. Hij had er plezier in, het plezier van iemand die weet dat hij op dat ogenblik een man van gewicht is, een man waar men op wacht, een man waar men afhankelijk van is. Daarom praatte Paulo langer met de voorbijgangers dan nodig was. Hij was blij te laten zien dat hij veel mensen kende en dat men naar hem luisterde en voor hem stil stond, want hij was een man van gewicht.

Natuurlijk, Antonio Stradivari was in Cremona geboren. De man van de violen, natuurlijk, die kende hij toch! Er waren er wel eens meer geweest die hem naar de beroemde vioolbouwer hadden gevraagd en hij, Paulo, had hen geholpen. Want Paulo spreekt zijn talen. Paulo is een bereisd man. Hij werkte in de mijnen bij Charleroi. Hij spreekt dus Frans. En Duits kent hij ook. Maar dat heeft hij van de soldaten geleerd. Violen van Antonio had hij nooit gezien, maar ze moesten er zijn. Had de maestro in Cremona gewoond of niet? Stond er zijn tombe in de Jardino Publico of niet? Dan zou Paulo ze voor ons vinden.

Wij konden het niet helpen, maar we stonden een beetje sceptisch tegenover Paulo en tegenover Cremona eveneens. In het iets noordelijker gelegen Brescia, de geboorteplaats van de viool zoals wij die nu kennen, van de „koningin onder de instrumenten", hadden wij ons zoeken naar herinneringen aan de schepper van de klassieke vioolvorm, Gasparo da Salo moeten staken, omdat er zo goed als niets van hem te vinden was. Bereidwillige agenten en burgers hadden ons her en derwaarts gezonden zodat wij, moe geworden, rust zochten en vonden bij de Rafaello's en Bellini's in de Pinacothequia, zonder een van da Salo's instrumenten te hebben gezien.

Het „huis"

Op Paulo's voorstel moesten wij eerst maar een Espresso drinken op de hoek, waar eens Stradivarius' huis gestaan moet hebben. Daar wist men precies wie we zouden moeten hebben om alles over de meester te horen. Dat restaurant heeft de sfeer van het moderne Italië, charmant om zijn monsterachtigheid. Het is veel te groot voor de kleine mannen die er koffie en wijn drinken en veel te lelijk voor de vrouwen, die als koninginnen over de parketvloer schrijden. De muren zijn te dik. Maar daar is de zon een redelijk excuus voor. Ze zijn ook te grijs. Alleen de parasollen en zonneschermen zijn zoals ze wezen moeten, blauwer dan de strakke lucht die tot in de verte met zonnelicht gevuld is.

Hoog boven de arcaden is een kleine witte marmeren steen aangebracht en daarop is te lezen dat daar eertijds Stradivarius zijn atelier had. Daar, op die hoogte moet zijn werkkamer geweest zijn, aan de voorkant geheel open. Daar moet vroeger een klein balkon zijn uitgebouwd, waar de Cremonesers de violen van de grootmeester konden zien hangen drogen in de zon. Dat schilderachtige huis is echter afgebroken om plaats te maken voor het restaurant. Och, de Italianen hebben zoveel dat zij niet hoeven te letten op een monument meer of minder.

De „tombe"

Er pal tegenover ligt de „tombe" van de grootmeester. Een massief bruin marmeren blok met gouden letters op de zijkant en een marmeren plaat er bovenop. Er staat een bank achter en daar zitten de ganse middag oude mannen te praten in de schaduw van de grote bomen die er omheen staan...... De wit marmeren plaat was vroeger in de stoep aangebracht en moet afkomstig zijn van de kerk van San Dominico, waar Stradivarius in 1737 met grote pracht en praal moet zijn bijgezet in een familiegraf dat hij reeds lang daarvoor had gekocht. Dat graf werd bij een restauratie van de kerk gesloopt. De deksteen raakte verzeild in het gemeentemuseum en werd later in de stoep ingemetseld. Eerst na de oorlog kwam de marmeren „tombe" tot stand.

En Paulo vertelt dat er een groot monument op de marmeren voet zal komen, maar dat de stad er geen geld voor heeft. Hij vertelt ook dat men niet weet wie het monument zal maken en hoe het gemaakt moet worden, want niemand weet hoe de meester er uitgezien heeft. En een monument moet lijken, zoals dat van de generaal daar. En Paulo wijst op een groot ruiterstandbeeld. Heeft Paulo de generaal dan gekend? Neen, natuurlijk niet, maar zo moet de generaal er uitgezien hebben. Dat is zeker, zo zijn generaals. Maar nu de violen, Paulo, waar zijn de violen Si, de violen. Er zijn violen, er is alles over de violen in het museum. Paulo heeft ze nooit gezien, maar ze zijn er. Dat heeft men hem verteld. Een museum vol violen. Maar voor we die gaan zien moet Paulo ons eerst in verbinding brengen met iemand die ons er alles van vertellen kan. Ah, even vragen aan de ober. Ja Paulo is uit met heren die alles van Stradivarius willen weten, van de grote meester van de violen. Ja, Paulo is een belangrijk man, hij is ten slotte gemeenteopzichter en wat kan een Italiaan beter zijn dan opzichter, nietwaar? Hij moet de ober dus eerst naar zijn vrouw en kinderen vragen, want Paulo is opzichter en een man van gewicht, men wacht wel op hem. Nu weet Paulo het. Wij moeten naar il professore Bardeschi, die weet er alles van. Il professore was vroeger leraar aan de vioolbouwersschool, maar hij was fascist en werd na de oorlog geroyeerd, zodat hij nu een boekwinkeltje aan de overkant heeft. De blinden van de professore zijn echter dicht, want de professore slaapt, het is ook zo warm in de middag. Over een uur zal hij er wel zijn. Daar is de gekoelde vino bianco goed voor. Maar de blinden blijven dicht en de professore blijft nog langer dan een uur slapen. Dan is er nog maestro Grasso. Maar die is toch naar zee, Paulo, dat kan je toch weten? Dat heeft de dienstbode je toch al eerder verteld! Och, de maestro is naar zee, en die had zoveel kunnen vertellen. Dan moet Paulo ons zelf maar door het museum leiden.

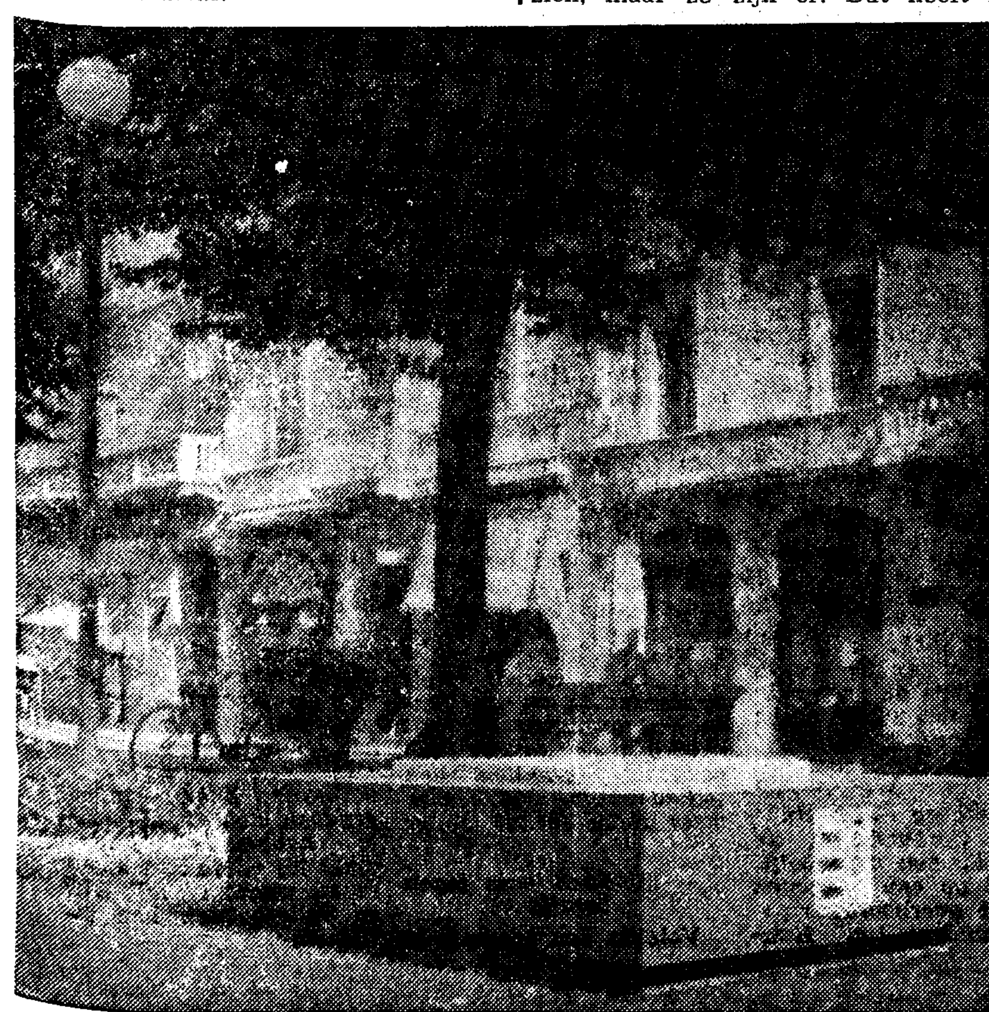
Paulo weet echter niets van violen, hij moet dus een gids kopen bij de portier. Jammer voor Paulo gaat de gids alleen over de schilderijen en de fresco's, die er bij honderden hangen. Ze interesseren Paulo niet. Hij wil de violen. De portier zal ons erheen brengen.

Hij leidt ons, gewapend met een grote bos sleutels, door een zaal, waar stoffige Chinese beelden staan. Een grote deur gaat open en daarachter bevindt zich de collectie van Stradivarius. Maar, helaas, geen violen voor Paulo. Hij wijst er drie, de enige die er zijn, maar die zijn niet van Stradivarius. Zijn opgetogen gezicht versombert. Het meest waardevolle exemplaar is een klein model van Amati, de Cremonese leraar van de grote meester. Maar ach, het instrument is onderkomen en er zit nog maar één snaar op. De rest vindt ook Paulo niet interessant. Er liggen in vitrines wat gereedschappen van de meester, wat werktekeningen en mallen. Het is een armetierig zaaltje, waar stof ligt en alleen de hand van Garibaldi in het glazen kastje de aandacht trekt, een weke hand, die kennelijk altijd handschoenen heeft gedragen.

Boekdelen vol

Rond het werk van Stradivarius is een mythe ontstaan, een waas van geheimzinnigheid. De man, die in feite niets anders, maar ook niet minder is geweest dan een zelfverzekerd en groot vakman, werd tot een soort duivelskunstenaar gemaakt, die een geheim bezat, waardoor zijn instrumenten een schonere, vollere klank kregen dan alle andere. En men beeldde hem in tekeningen uit als een sombere grijsaard, die in spelonken van zijn atelier zijn instrumenten met een magische blik in zijn ogen bekeek, of als de asceet die met benige vingers zijn violen bestreek, waardoor zij hun ontroerende klank verkregen.

Men is daar nu wel overheen. Er zijn voldoende instrumenten van de ongeveer duizend, die de meester gemaakt moet hebben, teruggevonden om te kunnen vaststellen dat zij alleen bijzonder zijn door de grote toewijding en het fijnzinnig vakmanschap waarmee zij zijn gemaakt. Men heeft de instrumenten op de snijtafel gelegd, ze ontleed en de lak nageplozen. Want lange tijd nam men aan dat in de lak het geheim van Stradivarius verborgen was. Wanneer men de samenstelling van die lak zou terugvinden, zo meende men, zou men daar andere instrumenten maar mee behoeven te bestrijken

Een bruin, massief marmeren blok noemt men in Cremona de „Tombe" van Stradivarius.

Amerika ziet uit naar het Concertgebouworkest

(van onze correspondent)

Amsterdam. — De Amerikaanse tournée van het Concertgebouworkest trekt grote belangstelling. Men kijkt er, mag men wel zeggen, vol verwachtingen uit naar de aankomst van de Nederlandse boot, die het orkest met de dirigenten Eduard van Beinum en Rafaël Kubelik naar „de States" zal varen. Het schip vertrekt 1 October en arriveert 10 October in New York. Het officiële openingsconcert wordt dan 13 October gegeven, maar daags tevoren is er een officieus concert in New Londen. 3 December wordt onder Kubelik het laatste concert gegeven en 13 December is men dan weer thuis.

Speciale bussen voor vervoer

De bussen, waarmee in Amerika gereisd wordt, krijgen geen nummer, maar de naam van een Nederlands schilder, want in dezelfde tijd, dat de Amsterdammers optreden, vindt in New York een tentoonstelling plaats van Nederlandse schilders uit de zeventiende eeuw. Zo staan b.v. de „Rembrandt van Rhijn", de „Vincent van Gogh" en de „Frans Hals" klaar, om de leden te brengen naar een concert, waar werken gespeeld worden, die een beeld geven van het normale aspect van ons orkest, de Nederlandse muziek is daarbij niet vergeten. Bruckner achten de Amerikanen een te gedurfd experiment. De belangstelling voor Mahler is bescheiden, maar toch staat zijn Eerste Symphonie op enige programa's. In Amerika wordt Tschaikowski heel veel gespeeld en verscheidene Amerikaanse dirigenten beschouwen het „Concert voor Orkost" van Bartok als een stokpaardje. Deze zullen dus niet gespeeld worden, maar wel op het grootste deel van de concerten een Nederlands werk, namelijk acht maal „l'Esprit en deuil" van R. Escher tien maal de Tweede Symphonie van Henk Badings, zeven maal „Quatre mouvements" van Guillaume Landré en zeven maal „Sinfonietta" van Willem van Otterloo.

De Nederlandse ambassade zowel als de bekende transcriptiedienst van de Nederlandse wereldomroep die de Amerikaanse radiostations opnamen van het orkest ter beschikking heeft gesteld hebben voortreffelijk de demonstratie van Nederlands muziekcultuur voorbereid.

De orkesten in Amerika zijn zeer geïnteresseerd in de tournée van hun Nederlandse collega's. Zij hebben hun eigen werkschema aangepast aan de tournée. Reeds nu zijn uitnodigingen van Amerikaanse orkesten ontvangen voor een persoonlijk contact met de Nederlandse collega's. Ook uit steden van de westkust van Amerika zijn verzoeken ontvangen om daar te concerteren. Deze moesten, evenals die uit IJsland en zelfs uit Japan, worden afgewezen.

Nog 1.2 millioen vermisten

Muenchen. — Het Duitse Rode Kruis heeft medegedeeld, dat nog ruim 1.200.000 leden van de voormalige Duitse weermacht als vermist staan opgegeven.

FORMOSA een plaetse van retraite

Coxinga's zege op de VOC

(Van onze redacteuren)

Op nog geen 200 kilometer voor het Chinese vasteland gelegen heeft Formosa minstens twee keer in de geschiedenis gediend als wijkplaats voor een régime, dat het in China zelf niet meer kon bolwerken. Formosa, Quemoy (Kimmen) en de Pescadores zijn de enige gebieden, waar de communisten geen kans hebben gezien het nationalistische bewind van generalissimo Tsjang Kai Sjek te verdrijven. Maar al eerder, in de zeventiende eeuw, vond een Chinese leider een toevlucht op Formosa. De legendarische Coxinga koos dit eiland als de laatste basis, vanwaar hij de Mingdynastie verdedigde tegen de Mantsjoe's. Maar daarvoor moest hij eerst de Nederlanders verdrijven, die Formosa 35 jaar tevoren op de Spanjaarden hadden veroverd, omdat hun eigenlijke doel, Macao onbereikbaar was. Negen maanden lang hield het dappere Nederlandse garnizoen stand tegen een achtvoudige Chinese overmacht. Dat was een schitterend „feyt van wapenen", maar de uiteindelijke nederlaag had vermeden kunnen worden, als „Battavia" tevoren niet zulk een „onagtsaame, geringe, ende swacke voorsorge tot tegenweer" had getroffen.

Het hele relaas, „hoedanigh door verwaerlosinge der Nederlanders in Oost-Indien, het Eylant Formosa, van den Chinesen Mandorijn, ende Zeerover Coxinga, overrompelt, vermeestert, ende ontweldight is geworden," wordt gedaan in een boekje, dat in 1675 te Amsterdam is verschenen onder de veelzeggende titel „'t Verwaerloosde Formosa". Als naam van de schrijver staat op het titelblad slechts de initialen C.E.S. aangegeven en men heeft, zeker niet in strijd met de waarschijnlijkheid, wel aangenomen, dat die drie letters betekenen „Coyett Et Socii". Frederik Coyett was n.l. de Nederlandse gouverneur, die het onderspit tegen Coxinga zou delven. Ondanks zijn moedig optreden heeft hij van de Verenigde Oost-Indische Compagnie een zeer vernederende behandeling ondergaan en men zou het dus kunnen begrijpen, dat hij in gedeeltelijke anonimiteit een verdediging van zijn beleid publiceerde.

Zeerover-admiraal

Coxinga was de zoon van een Japanse moeder en een Chinese vader welke laatste zijn oorspronkelijk beroep van kleermaker prijsgaf en onder tal van „noms de guerre" (Equan, Nicolas Gaspard) een duizelingwekkende carrière maakte. Equan begon als eenvoudig zeerover, een zeer populaire en daarom niet bijzonder lucratieve bezigheid in die dagen. Maar zijn organisatietalent en zijn aanleg voor de krijg maakten hem de eerste onder zijn gelijken. Zijn invloed werd zelfs zo groot, dat de keizer eieren voor zijn geld koos en Equan als admiraal-generaal in dienst nam. Het werd een ongedacht succes.

De kleermaker-zeerover hechtte zich met veel hartstocht aan de zaak van de Ming-dynastie. Toen hij zelf door de Mantsjoe's was doodgemarteld in de beruchte bamboe-kooi, zette zijn zoon Coxinga het verzet tegen de Tartaren met evenveel kracht en kunde voort.

Te land was Coxinga echter de mindere van zijn tegenstanders en daarom zocht hij zijn heil overzee. „'t Verwaerloosde Formosa " geeft deze samenvatting: „Tartaren overmeesteren China. Den Chinees Equan doet hun noch lange tegenstant. Ende na hem sijn soon Coxinja. Die uyt vreese van quaede uytslag bij tijts omsiet na een plaetse van retraite. En heeft ten dien eynde t'ooge op het Eylandt Formosa". Bij het aanbreken van de morgen van 30 April 1661 verscheen Coxinga voor het Nederlandse kustfort Zeelandia.

Frederik Coyett bevond zich in een moeilijke positie. Zijn voorganger, Nicolaas Verburgh, had op 10 Maart 1654 reeds aan de „Generaal ende Raaden van India" geschreven over een boerenopstand, die in 1652 had gewoed en die, naar hij meende, was aangesticht door Coxinga.

Hij bekende , „Dat 'et over ende herdenken van dien, sijne hairen deede te bergen rijsen, ende sig in gedurige bekommeringe bevont wegens Coxinja's desseyn op Formosa."

Twee jaar later ging Verburgh als lid van de Raad naar Batavia en hij maakte er toen een sport van om zijn opvolger „uyt pure drift van Coyetts sustenu te contrarieren" af te schilderen als een alarmist.

Op zijn advies kreeg Coyett de 21ste Juni 1661 het volgende antwoord op zijn herhaalde verzoeken om versterking: „U. E. Voorsaten hebben in dit stuk van dreygen noyt vervaert, maar met goeden moed ende couragie, sonder sulke verschriktheden te toonen, in stilligheyt wel op haar hoede geweest, welck exempel U E. ook haddet horen naar te volgen, sonder sich so schandelijk door vreese van 't stuck te laaten afleyden." De hoge heren in Batavia besloten alleen een nieuwe expeditie tegen Macao te ondernemen en die kon dan en passant het gevaar voor Formosa wel bezweren. Gouverneur Coyett achtte het noodzakelijk de twaalf schepen van deze vloot en de 600 soldaten die zich aan boord bevonden op Formosa te houden, maar de commandant, Jan van der Laan, was te zeer verkleefd met een lange carrière van plundertochten „waar van de smaak hem nog in de mont ende 'et gevoelen in den boedel stak" om zich met vreugde aan een defensieve taak te wijden. Hij ging met ruzie weg en rapporteerde, na een vergeefse aanval op Macao, in Batavia, dat Coyett een hazenhart was.

De gouverneur-generaal besloot nu om Coyett te vervangen door Hermanus Clenck, maar deze laatste had nauwelijks zee gekozen, of Batavia vernam, dat Coxinga met 25.000 man het beleg van de Nederlandse forten Zeelandia en Provintia was begonnen. De gouverneur-generaal besloot een „secoursvloot" naar Formosa te sturen, die meteen de herroeping van Coyett's ontslag moest overbrengen.

Bevelhebber werd een merkwaardig man, Meester Jacob Caeuw, advocaat en lid van de Raad van Justitie op het kasteel van Batavia.

Nauwelijks op Formosa aangekomen verzocht hij met de „onnutte monden" van vrouwen en kinderen naar Batavia te worden teruggezonden. Toen hem dat geweigerd werd, trok hij er met een deel van de vloot tussenuit en keerde via Siam naar Batavia terug.

Daar werd hij gestraft met een lichte geldboete en men ontzette hem voor de duur van zes maanden uit zijn ambt.

Ondertussen duurde het heldhaftige verzet van Coyett en de zijnen voort. Het fort Provintia moest worden opgegeven, maar in Zeelandia bleef men volhouden. De vlucht van Caeuw en het uitblijven van verdere hulp uit Batavia maakten de situatie op de duur echter hopeloos en in Januari 1662 begon Coyett onderhandelingen met „Teibingh Tsiame Teysiancon Coxinga" (ook bekend onder de naam Tsjeng-Tsjen-Koeng). Op 1 Februari werd de overgave getekend.

Gestrafte moed

Coyett werd bij zijn terugkomst wegens defaitisme veroordeeld tot levenslange verbanning naar het eiland Ay in Banda. Door tussenkomst echter van de Prins van Oranje werd dat vonnis herroepen en „den vromen ende groot van meriten — maar ongelukkigen Heer Frederik Coyett" mocht tegen een borgstorting van 25.000 gulden terugkeren naar Nederland, onder de voorwaarde, dat hij zich nooit meer in Azië liet zien.

Rollade

Toen chauffeur Roger Belle zijn 18-tons vrachtauto in de buurt van Grenoble rustig van een lange Alpenhelling naar beneden wilde laten toeren, bemerkte hij tot zijn ontsteltenis, dat de remmen vast en onbeweeglijk klem zaten. Het gevaarte begon harder en sneller te rollen, maar Belle trachtte zijn positieven bij elkaar te houden.

Bij de eerste bocht slaagde hij er in een tegenligger slechts licht te raken — een in dit voertuig rijdende persoon werd toch nog licht gewond. Bij een volgende bocht scheerde de kolos langs twee autobussen zonder incidenten en Belle raasde verder naar beneden. Hij raakte een boom en verloor hierdoor zijn aanhangwagen.

Hierna botste hij op twee andere auto's en de man, die naast hem zat, viel flauw van de schrik. De vrachtauto kwam pas na anderhalve kilometer tot stilstand. Door fabelachtig goed sturen wist Roger een ramp te voorkomen. „En dat na juist een rekening van 76.000 francs voor het nazien der remmen te hebben betaald", was zijn enige commentaar.

Japan stelt onderzoek in naar spionnage

Tokio. — Twee Japanse ambtenaren zijn naar Amerika vertrokken om de voormalige Sovjet-Russische agent Rastworof, die in Januari j.l. de Sovjet-missie te Tokio verliet, te gaan ondervragen over het doen en laten van drie Japanse ambtenaren van buitenlandse zaken, die op verdenking van het uitleveren van geheimen in bewaring zijn gesteld. Rastworof staat thans onder de bescherming der Amerikaanse autoriteiten.

In het zand van MARS

door ARTHUR C. CLARKE

(Vert. door F. van Oldenburg Ermke)

55

Die rotswand tegenover ons is een goede honderd meter hoog en practisch loodrecht — ja, bij de top helt die zelfs een beetje over. Misschien is hij verderop te beklimmen, maar we hebben het niet geprobeerd. Het is trouwens ook niet nodig. Als we willen hebben, dat ze ons op Phobos zien, hoeven we maar een stukje naar het noorden te gaan, totdat die rotswand het gezicht niet meer belemmert.

Ik geloof, dat dit inderdaad de oplossing is — als we het toestel in het open veld kunnen krijgen. Dan is ook de radio te gebruiken, en we geven de telescopen en de vliegtuigen, die eventueel naar ons aan het zoeken zijn, een betere kans om ons te vinden."

„Hoeveel weegt dat ding?" vroeg Gibson en trok een lelijk gezicht.

„Ongeveer dertig ton met alles erin. Er is natuurlijk een hoop rommel, die eruit kan."

„Neen, dat gaat niet," zei de piloot. „Daarvoor zouden we de luchtdruk moeten verlagen, en we kunnen ons niet permitteren om lucht te verspillen."

„O hemel, daar had ik niet aan gedacht. Niettemin, de grond is tamelijk effen en het onderstel is volmaakt in orde."

Gibson maakte geluiden, die je reinste twijfel uitdrukten. Zelfs onder een derde van de graviteit der aarde was het geen gemakkelijk karwei om het vliegtuig van zijn plaats te krijgen.

De volgende ogenblikken werd zijn aandacht afgeleid door de koffie, welke hij had trachten in de schenken voordat die voldoende afgekoeld was, zodat de hele cabine vol stoom hing en het scheen, alsof ze het versterkende bruine vocht nog enkel maar zouden kunnen inhaleren. Het maken van warme dranken op Mars was altijd een vervelende geschiedenis, daar water onder normale druk al rond een graad of zestig kookte en het gewoonweg een ramp werd wanneer men dit belangrijke feit over het hoofd zag.

Het saaie, maar voedzame maal werd in stilte verorberd, terwijl de schipbreukelingen ieder hun eigen reddingsplan overdachten. Echt bezorgd waren ze niet. Ze wisten, dat er nu van alle kanten druk naar hen gezocht werd, en het was slechts een kwestie van tijd, of men zou hen vinden. Maar die tijd kon tot een paar uur worden teruggebracht, als men hen vanaf Phobos ontdekken zou.

Na het ontbijt trachtten zij het toestel van zijn plaats te brengen. Met veel geduw en getrek slaagden ze erin om het vijf meter te verslepen. Toen zakten de rupskettingen die om de wielen liepen, weg in de zachte grond, en ten aanzien van hun vereende krachten, die niet zo groot waren, kon het toestel evengoed in drijfzand weggezakt zijn. Hijgend trokken ze zich in de cabine terug om krijgsraad te houden.

„Hebben we niet iets wits, dat we breed kunnen uitspreiden?" vroeg Gibson.

Dit voortreffelijk idee leidde tot niets, toen een grondig onderzoek van de cabine niets anders aan het licht bracht dan zes zakdoeken en een paar vuile vodden. Men werd het erover eens, dat zelfs onder de gunstigste omstandigheden Phobos daar geen notitie van nemen zou.

„Er is maar één ding, dat we kunnen doen," zei Hilton. „We zullen de landingslichten uit het toestel moeten halen en die aan een kabel moeten verbinden, die lang genoeg is om ze tot buiten de rotsen te brengen. En daarmee kunnen we dan Phobos signalen geven. Ik zou het liever niet dan wel doen, want het kan ons een vleugel kosten en het is altijd jammer om een vliegtuig rijp voor de sloper te maken."

Te oordelen naar zijn somber gezicht was het duidelijk, dat de piloot deze gevoelens deelde.

Jimmy kreeg plotseling een idee.

„Waarom niet met een heliograaf gewerkt?" vroeg hij. „Als we met een spiegel naar Phobos seinden, zouden ze dat zeker zien!"

„Over zesduizend kilometer?" zei Gibson ongelovig.

„Waarom niet? Ze hebben daar telescopen, die meer dan duizend keer vergroten. Zoudt u geen spiegel zien, als de zon erin weerkaatste, wanneer die maar zes kilometer van u vandaan was?"

„Ik ben ervan overtuigd dat er iets niet klopt in die berekening van je," zei Gibson, „al weet ik ook niet wat. Die dingen zijn nooit zo makkelijk, als ze wel mogen lijken. Maar het idee op zichzelf is niet gek. Wie van jullie heeft er een spiegel?"

Na een kwartier zoeken moest Jimmy's plan worden opgegeven. Er was eenvoudig niet zoiets als een spiegel in het hele vliegtuig.

„We zouden een stuk van de vleugel kunnen snijden en dat polijsten," zei Hilton peinzend. „Dat zou immers bijna evengoed zijn."

„Die magnesium-legering zou niet veel glans geven," zei de piloot, nog steeds vastbesloten om zijn machine tot het uiterste te verdedigen.

Gibson sprong plotseling overeind.

„Wil iemand me niet een flinke draai om m'n oren geven?" vroeg hij het gezelschap.

„Met graagte," grinnikte Hilton, „maar vertel eerst eens waarom."

Zonder te antwoorden liep Gibson naar de achterwand van de cabine en begon te zoeken onder zijn bagage, terwijl hij zijn rug naar de omstanders gekeerd hield. In een oogwenk had hij gevonden, wat hij zocht. Toen keerde hij zich triomfantelijk om.

„Hier is het antwoord," riep hij.

Een verblindende lichtflits vulde de cabine, elke hoek ervan bijna ondraaglijk helder verlichtend. Op de wanden tekenden zich gedrochtelijke schaduwen af. Het was alsof het toestel door de bliksem getroffen werd, en gedurende verschillende minuten was iedereen half verblind, waarbij het netvlies een verstard beeld bewaarde van de cabine, zoals die was in dat flitsend moment van verschroeiende klaarte.

„Het spijt me," zei Gibson berouwvol. „Ik heb dat ding nooit eerder op volle sterkte gebruikt. Dat was bedoeld voor nachtopnamen in de open lucht."

„Grote goden!" zei Hilton, z'n ogen wrijvend. „Ik dacht, dat je een atoombom liet vallen. Moet je iedereen dood laten schrikken, voordat je hem fotografeert?"

„Dat effect heeft het alleen, als je het ding binnenskamers gebruikt," zei Gibson en demonstreerde, wat voor effect het had, als je het binnenskamers goed gebruikte. Iedereen schrok alvast van de weeromstuit, maar dit keer scheen het blitzlicht nauwelijks merkbaar.

(Wordt vervolgd).

Oordeel Weense trainer Merkel

Voetbaltalent genoeg in Nederland

Semi-professionalisme stap in de goede richting

Den Haag. — De zes en dertig-jarige Max Merkel, oud-rechtsback van het Weense Rapid en oud Oostenrijks internationaal, is sinds 1 April j.l. als trainer in dienst van het Haagse HBS. „Ik werk daar met veel plezier," zei hij in een gesprek met een verslaggever, „want het ontbreekt heus niet aan voetbaltalent in Nederland. Speciaal bij de jongeren heb ik krachten gezien, die veel beloven voor de toekomst. En het daarheen te leiden dat de jongeren zich ontwikkelen en al hun mogelijkheden verwezenlijken, dat is het waar het allereerst op aan komt."

„Wat denkt u van de invoering van het semi-professionalisme?"

„Ik geloof dat het een stap in de goede richting is. Het zuivere amateurisme lijkt mij in het algemeen op de duur niet te handhaven. Het honderd percent professionalisme zal m.i. in de meeste landen ook niet levensvatbaar blijken te zijn. Wij hebben dat voor de oorlog in Oostenrijk gehad. Het was gemakkelijk genoeg prachtige contracten met de spelers af te sluiten, maar bij de nakoming daarvan stuitte men op de grootste financiële moeilijkheden. Na de oorlog is het afgeschaft en werd het semi-professionalisme ingevoerd. De spelers worden door de clubs betaald. Maar daarnaast oefenen ze allen een beroep uit. Desondanks hebben de meeste clubs nog moeite om de eindjes aan elkaar te knopen. Vandaar de vele langdurige tournees in het buitenland die geld in het laatje moeten brengen. Nu verkeert Oostenrijk wat dat betreft wel in een zeer ongunstige positie omdat de voetbalbeweging eigenlijk geheel in Wenen geconcentreerd is. Hier in Nederland staat men er heel wat beter voor.

Het voordeel van het semi-professionalisme schuilt m.i. hierin dat de spelers meer ernst zullen maken met de beoefening van het spel. Wil men wat bereiken op het voetbalveld dan moet er nauwgezet en geregeld geoefend worden; dan zijn ook persoonlijke opofferingen noodzakelijk. Welnu, men zal hiertoe eerder overgaan wanneer dit werk beloond wordt. En vergeet niet dat in dat geval de familie van de speler sterker geinteresseerd wordt bij zijn prestaties en hem aanmoedigen zal bij zijn voorbereidingen. Toen ik als jongmaatje bij Rapid kwam vond ik het maar wat fijn, en mijn ouders ook, als ik af en toe een costuum of een jas kon kopen uit de ontvangen vergoedingen. Dat was een stimulans om mijn beste beentje voor te zetten."

Nederlands elftal

„Heeft u al een plan wat betreft de centrale training van de Nederlands-elftalspelers?"

„In de eerste plaats moet ik ze goed leren kennen om te weten wat ze in hun mars hebben. Verder kan ik u wel zeggen dat mij een bepaalde speelwijze voor ogen staat. Ik vind net verkeerd door dik en dun de w.m. toe te passen en denk aan een variat van dit systeem, als ik er tenminste de spelers voor kan vinden. Want vergeet dit niet, met elf goede spelers heeft men nog geen homogene ploeg die geschikt is voor een bepaald systeem. U weet dat wij vroeger in Oostenrijk zwoeren bij de aanvallende spil. Maar toen Rapid in 1948 te Rio tegen Vasco da Gama uitkwam, kregen we met 5—0 klop. We hebben om zo te zeggen geen bal aangeraakt en werden van het begin tot het eind overspeeld. Toen hebben we onmiddellijk „overgeschakeld" op een andere speelwijze, ons voordeel doende met wat we in Brazilië gezien en geleerd hadden. Van dat jaar af speelt Rapid met de z.g. slingerback".

„Wilt u dat systeem ook voor het Nederlands elftal invoeren?"

„Neen", zei Merke lachend, „ik wil toch nog wat anders: iets van eigen vinding. Maar ik herhaal, ik moet eerst weten of ik er de juiste spelers voor kan vinden. Ik heb daar wel goede hoop op."

Merkel heeft van 1935 tot begin 1954 de kleuren van Rapid verdedigd, de laatste jaren als speler-trainer. Met keeper Zeman en de linksback Happel vormde hij een achterhoede van grote klasse. Hij behoorde tot het Oostenrijkse B-elftal dat op de Olympische Dag in 1952 tegen een Nederlandse bondsploeg uitkwam, die met 3—2 won. Voor Rapid speelde hij in datzelfde jaar een oefenwedstrijd tegen een bondsploeg, die was samengesteld met het oog op de Olympische spelen te Helsinki. Toen won Rapid met 2—0.

Vliegtuigen in de stad

Een vliegend ledikant zonder vleugels

Als van een andere planeet

Londen. — Britse luchtvaartdeskundigen voorspellen de ontwikkeling van grote passagiersvliegtuigen met straalaandrijving, die kunnen opstijgen en landen op kleine vliegveldjes in het centrum van grote steden.

Deze veronderstelling berust op de officiële bekendmaking, dat Rolls-Royce een „vliegend ledikant" heeft geconstrueerd, een vliegtuig met drie straalmotoren dat verticaal kan opstijgen en landen.

Een piloot die het toestel gezien heeft, verklaarde: „het heeft geen vleugels, drie motoren, vier poten, twee knieën en twee trolleys om het op de grond voort te bewegen. Het is een fantastisch ding, als van een andere planeet".

Het „vliegend ledikant" wordt van de grond getild door de kracht van twee straalpijpen, die verstelbaar zijn zodat zij zowel voor horizontale als voor verticale voortstuwing kunnen dienen.

„Het vliegtuig kan zo voorzichtig worden neergezet als was het een kopje thee", zegt Ronals Sheperd, de 58-jarige testpiloot van Rolls-Royce die als eerste met het toestel gevlogen heeft.

De nieuwe machine verkeert overigens nog in experimenteel stadium. Deskundigen wijzen er op, dat zij de snelheid van een straalvliegtuig paart aan de handigheid van een hefschroefvliegtuig.

Een van de voornaamste vraagstukken die nog opgelost moet worden is het dempen van het oorverdovende geluid dat onafgeschermde straalmotoren maken.

Avonturen van PILOOT STORM

COP. MARTEN TOONDER STUDIOS

616 — Tegen de volgende morgen scheen de storm definitief te zijn gaan liggen.

Zij hadden de bijkans bevroren Sparks Greve na zijn onwillige zwempartij zo goed en zo kwaad als het ging van droge kleding voorzien. En nu zaten zij allen moe en verkleumd te wachten op de dingen die komen zouden.

In hun hart hadden zij nog maar weinig hoop op redding, zo ver buiten de gebruikelijke vaar- en vliegroutes.

Nu en dan probeerden zij wat te roeien, eigenlijk meer om het bloed weer sneller door hun aderen te drijven. Er werd weinig gesproken... eentonig klotsten de golven tegen de boorden van hun reddingsvlotten.

Opeens hieven zij bijna gelijktijdig het hoofd op... Vliegtuig, motoren! En bijna onmiddelijk ontdekten zij boven zich een snelle vliegboot, die kennelijk op zoek was naar de overlevenden van de Hollandse machine. Zij begonnen allemaal te schreeuwen en te gillen als gekken, alsof iemand in de vliegboot dat ook maar zou kunnen horen. Arend peuterde met verstijfde, onwillige vingers aan het vakje, waarin de rookpotten en het lichtpistool geborgen waren. Maar dat was al niet eens meer nodig, want daarboven had men hen reeds ontdekt! In een sierlijke bocht zwaaide het grote toestel omlaag naar de schipbreukelingen en scheerde met loeiende straalmotoren over het water...... Zij waren gered!

617) Met de neus in de wind liet de piloot zijn toestel neer op de inmiddels volkomen rustig geworden oceaan en taxiede daarna recht op de twee rubberboten af.

Bruisend brak het water voor de boeg van de met twee sterke straalmotoren uitgeruste vliegboot.

De vijf schipbreukelingen waren er van overtuigd dat zij nooit een mooier vliegtuig gezien hadden. Arend vroeg zich af waar het vandaan kwam, de onderscheidingstekens wezen op de nabijheid van een Amerikaanse basis. Maar dan zouden zij hier ergens in de buurt van Groenland moeten zijn.

Enfin, hij zou het spoedig weten, als zij eenmaal aan boord waren. Rustig stevende de vliegboot op hen toe en het was moeilijk zich voor te stellen, dat weinige uren geleden op deze plaats de golven huizenhoog opliepen.

Toen zij langszij onder de grote vleugel kwamen, schoof er in de zijkant van het toestel een deur open en keken zij in de nieuwsgierige en bemoedigend-glimlachende gezichten van enige Amerikanen.

Allereerst werd Fred Mulder, die er het slechtst aan toe was, overgeheveld en daarna volgden de anderen.

Djakarta kondigt aan:

Scherpere controle op buitenlanders

Maatregel tegen Nederlanders?

Djakarta. — In Djakarta zijn nieuwe drastische maatregelen aangekondigd om de gangen van buitenlanders in Indonesië te kunnen nagaan, aldus meldt U.P.. Men gelooft, dat deze verscherping van toezicht in de eerste plaats gericht is tegen de in Indonesië verblijvende Nederlanders, alhoewel men dit van officiële zijde niet wenste te bevestigen.

Op 26 Augustus werd een nieuw regeringsbureau opgericht resorterend onder het ministerie van Justitie en waarvan de ambtenaren op grond van door de regering vast te stellen reglementen de bevoegdheid zullen krijgen om buitenlanders, die de nieuwe bepalingen overtreden, te kunnen laten arresteren. Onder meer bepalen de nieuwe regels, dat iedere buitenlander die Indonesië binnenkomt zich allereerst bij de politie dient te melden en daarna de politieautoriteiten van iedere verandering van adres dient op de hoogte te houden. Hotels zullen voortaan een aparte lijst van buitenlandse gasten moeten aanleggen en deze onmiddellijk aan de politie doorgeven.

Ook Indonesische families, die een buitenlander in hun huis ontvangen en te logeren vragen zullen voortaan binnen 24 uur na aankomst hiervan aangifte moeten doen bij de politie.

Rollins exit

Duitser Fischer uitgezet

Enschedé. — De Kon. Marechaussee heeft de mysterieuze „Amerikaan" David Samuel Rollins, die wekenlang in het R.K. Ziekenhuis te Enschedé heeft verbleven, over de grens gezet. Later bleek het de Duitser Günther Fischer te zijn. Zoals men weet veronderstelde men inderdaad te doen te hebben met een Amerikaan die aan geheugenverlies leed. De betrokkene is door de Duitsers in afwachting van nadere maatregelen van de Duitse politie ingesloten in een cel van het Duitse douanegebouw bij de grensovergang Glanerburg.

„Sterna"-experiment mislukt

Amsterdam. — Het dagblad „Het Vrije Volk" meldt, dat de kotter „Sterna", die in 1953 naar Santos in Brazilië vertrok voor het uitoefenen van de visserij in de Braziliaanse wateren, omstreeks 28 September de terugtocht naar IJmuiden zal aanvaarden. Het blad vernam dit uit brieven der opvarenden. Het Braziliaanse experiment, dat beoogde meer en betere vis op de Braziliaanse markt te brengen is hiermee voorlopig mislukt. Men heeft getracht de „Sterna" in Brazilië te verkopen, doch dit is niet gelukt daar men niet bereid was de koopsom in Amerikaanse dollars te betalen. Voor de Braziliaanse cruzeiro toonde de eigenaar van de „Sterna" geen belangstelling.

Terreur in West-Java

35 mensen levend in brandende huizen geworpen

Kuningan. — Het optreden van benden in West-Java neemt toe. Vijf dorpelingen zijn in Kuningan gedood door bandieten, die in het wilde weg schoten. De indringers, die volgens officiële mededelingen tot de Darul Islam behoorden, staken 42 huizen in brand. Ook Indramaju werd door een bende aangevallen, waarbij in Lelea en Larangan in totaal vier personen werden gedood en 180 door brandstichtingen dakloos werden gemaakt. De ernstigste aanval was gericht op de kampongs Karang Pawitan en Tjipakoe, nabij Tjiparai, 19 km buiten Bandung, waar 26 dorpelingen, onder wie vele vrouwen en kinderen, werden doodgeschoten of levend in de in brand gestoken huizen werden geworpen.

De correspondent van Aneta, die met het hoofd van de criminele recherche van Bandung deze plaatsjes bezocht, seint, dat in Karang Pawitan tientallen bendeleden schietend de kampong binnendrongen, toen de mannelijke bevolking op het dorpsplein de gebeurtenissen van de dag besprak. In paniek renden sommigen de terroristen recht in de armen. Zij werden zonder pardon gedood. De binnendringers bleven in het wilde weg schieten, ook op vrouwen, terwijl handlangers, onder wie jongens van dertien en veertien jaar de huizen binnendrongen om deze te plunderen en vervolgens in brand te steken. De bewoners, die have en goed trachtten te verdedigen, werden levend in de vlammen geworpen. Behalve de 26 mensen, die werden gedood, werden 22 bewoners gewond. Ruim 125 huizen gingen in vlammen op.

Politie en leger hebben de achtervolging ingezet.

Inmiddels bericht de correspondent van Aneta uit Atjeh, dat de mobiele brigade aldaar een bende van 300 man bij Gandapura uit elkaar heeft geslagen. De bende liet 25 doden achter. Van de mobiele brigade sneuvelde een lid.

Op de grote weg tussen Djakarta en Bandung in de omgeving van de Puntjak zijn vrachtwagens aangehouden, waarvan de inzittenden werden beroofd. Ook bij Cheribon werden twee vrachtauto's door bandieten aangehouden.

Vancouver-Amsterdam via Poolgebied?

Montreal. — De Canadese luchtvaartmaatschappij „Canadian Pacific Airlines" heeft aan het ministerie voor de burgerluchtvaart in Ottawa toestemming gevraagd voor een luchtlijn van Vancouver via het Poolgebied naar Amsterdam. Op het ogenblik mag de „Canadian Pacific" alleen diensten onderhouden in het gebied van de Stille Oceaan. De „Trans-Canada Airlines", die in handen is van de regering, heeft het exclusieve recht van de Trans-Atlanische diensten.

De nieuwe route, die de „Canadian Pacific" zou willen vliegen, kan in 17 uur worden afgelegd. Nergens zouden de toestellen verder dan anderhalf uur verwijderd zijn van bestaande airstrips.

S.A.S. in zijn sas

Vliegen naar Los Angeles via Noordpool

Kopenhagen. — De Scandinavische Luchtvaartmaatschappij S.A.S. zal op 15 November aanstaande de eerste geregelde dienst Kopenhagen—Los Angeles via de Noordpool uitvoeren, aldus „Politiken". Tussen beide steden zal tweemaal per week worden gevlogen via de poolroute.

Zoals bekend ontstonden de plannen van de SAS voor een geregelde dienst tussen Kopenhagen en Los Angeles via de Noordpool reeds geruime tijd geleden. De uitvoering ervan stagneerde, aangezien de Canadese autoriteiten aarzelden met het geven van toestemming voor een tussenlanding in Winnipeg. De Canadezen hebben het verzoek van de SAS nu ingewilligd en nu staan de Scandinavische luchtvaartmaatschappij geen moeilijkheden meer in de weg. De dienst Kopenhagen—Los Angeles wordt op 15 November geopend met vluchten uit beide steden. Het noodzakelijke materieel is reeds getransporteerd naar Groenland, waar de SAS vliegtuigen een tussenlanding maken. Indien de weeromstandigheden ongunstig zijn, zullen de SAS toestellen eventueel tussenlandingen kunnen uitvoeren op Amerikaanse luchtvaartbases op Groenland.

Nu het EVG verdrag verleden tijd is komt het Engelse Kabinet voor het probleem te staan van herbewapeningsplannen voor West Duitsland te bespreken In Downingstreet 10, de ambtswoning van Winston Churchill, was het een va-et-vient van staatslieden. Op bovenstaande foto Anthony Eden en mr R.A. Butler bij het verlaten van het Ministerie van Buitenlandse Zaken.

Nieuws uit Engeland

(Van onze Londense correspondent)

Terwijl Churchill en Eden bleven zwijgen, ging in de Britse pers het grote gewetensonderzoek over de moord op de EDG door. Een van de beste artikelen, onder de talrijke die over dit onderwerp in Engeland zijn verschenen en blijven verschijnen, was een beschouwing welke onder de titel „Het is nog niet te laat, Sir Winston" te lezen was in het Katholieke weekblad The Tablet op 4 September. Het is een waardig artikel, maar het spaart Churchill niet. De schrijver (anoniem maar ongetwijfeld de hoofdredacteur Douglas Woodruff zelf) betoogt dat, indien Frankrijk slechts wil toetreden tot een Europese Defensiegemeenschap waarvan ook Brittannië een volwaardig lid is, dit een prijs is welke Engeland bereid behoorde te zijn te betalen. De schrijver wijst erop dat een van de argumenten tegen het Britse lidmaatschap, namelijk de noodzaak troepen ter beschikking te houden voor de bezetting van de Suez-Kanaalzone, te niet is gedaan door het nieuwe Anglo-Egyptische accoord. En een ander argument, namelijk dat Engelands lidmaatschap van het Britse Gemenebest nauwere verbondenheid met het Europese vasteland onmogelijk zou maken, noemt de schrijver „niet steekhoudend en zelfs niet eerlijk".

De ware oorzaak v. d. Britse weerzin zou zijn gelegen in een diepgewortelde weerzin Britse troepen toe te vertrouwen aan buitenlandse leiders. „Het behoort beschouwd te worden als een beschikking van de Voorzienigheid", aldus vervolgt het artikel, „dat in 1954 het hoofd van de Britse regering dezelfde persoon is wiens moed en ruime blik een inspiratie vormden voor het bezette West-Europa van 1940 tot 1944. Hij heeft sindsdien aan prestige ingeboet omdat hij bij deze zelfde West-Europeanen de indruk heeft gewekt dat hij ondertussen een spelletje met hen gespeeld heeft, en, iets wat altijd moeilijk te vergeven valt, dat hij gespeeld heeft met dingen die voor West-Europa gewichtig en belangrijk waren." Het artikel beschuldigt Churchill er van dat hij ontrouw is geweest gedurende zijn premierschap aan een beleid dat hij met zoveel warmte en welsprekendheid voorstond in dagen van oppositie. En met enige bitterheid zegt de schrijver dat degenen die hem in die dagen zo welsprekend hoorden spreken over Europese saamhorigheid het nu moeilijk vinden te geloven dat Churchill het niet meende en dat zijn propaganda voor de Europese eenheidsgedachte niet meer was dan „arbeidstherapie in de onprettige jaren doorgebracht in oppositie (in het Lagerhuis)". En de schrijver eindigt met een klemmend pleidooi dat Brittannië alsnog de leiding op zich zal nemen omdat het nog niet te laat is voor Engeland om te begrijpen, dat het zich niet zo ver van Europa kan distanciëren als het tot heden gemeend heeft te kunnen doen. En hij wijst erop dat evenals Amerika niet op de loop is gegaan voor de plotseling op zijn schouders geplaatste verantwoordelijkheid van 't leiderschap over de wereld, Engeland zich niet behoort te onttrekken aan het Europese leiderschap.

Brits nationalisme

De Catholic Herald van de vorige week wijdde een hoofdartikel aan hetzelfde onderwerp. Daarin heette het onder meer dat Frankrijk niet de enige is die de schuld draagt voor het EDG-fiasco. Ook Brittannië heeft schuld, aldus het hoofdartikel. „Het heeft getoond niet de geestkracht te bezitten om zich te verheffen boven zijn trots en zijn nationalisme, ondanks het feit, dat het land in Sir Winston Churchill de enige internationale figuur bezat die in staat was tot het benodigde wereldleiderschap".

In het zeer conservatieve Zondagsblad The Sunday Dispatch verwijt de redacteur buitenland, Alastair Forbes, aan Churchill rondweg dat hij verraad heeft gepleegd en hij geeft als zijn mening dat Engeland in even grote mate schuld heeft aan het Franse fiasco als Mendès-France en Herriot. „Het is grotendeels onze schuld", aldus deze schrijver, „dat Frankrijk de weg van de zelfmoord koos en niet heeft willen luisteren naar het oprechte en roerende pleidooi om hulp om Duitsland te redden van zijn boze geesten." En hij eindigt: „Sir Winston behoort vastberadenheid en activiteit te tonen en wel getuigend van meer moed dan het louter bijeenroepen van een nieuwe conferentie, indien hij wenst te vermijden, dat hij zijn land achterlaat in veel slechtere toestand, dan toen hij aan de macht kwam, een toestand, waarin 's lands vijanden, doch deze keer veel en veel machtiger, onweerstaanbaar gelegerd zullen zijn aan gene zijde van het Kanaal."

Onder de veelzeggende titel „Een kans voor Churchill" wijdde ook het rechtse weekblad Time and Tide een redactioneel artikel aan hetzelfde onderwerp. Ook dit blad geeft als zijn mening dat Britse terughoudendheid een even voorname factor vormde in het vermoorden van het EDG-plan als Frans verzet. Het blad meent eveneens dat er nog een kans is en dat deze slechts benut kan worden indien Groot-Brittannië bereid is dezelfde offers te brengen welke het vergt van Frankrijk. „De Anglo-Franse verbondenheid is de zekerste garantie voor het Europa van heden. Alleen Brittannië kan het initiatief nemen en de leiding geven waarop Europa wacht. Hiervoor is moed nodig en een ruime blik, en de man die deze hoedanigheden bezit is Sir Winston Churchill. Hij heeft nu een grootse kans zijn loopbaan te bekronen met een beleidsdaad welke de vrede in Europa zou kunnen verzekeren."

Men zou door kunnen gaan met het citeren van eendere meningen, doch uw correspondent wil vooral de indruk vermijden, dat er sprake zou zijn van een nationale verontwaardiging over de griezelige stilte in Downingstreet. Daarvan is geen sprake. Het gehele Britse volksinstinct verzet zich tegen dusdanige betrekkingen met Europa welke een vermindering zouden betekenen van de nationale souvereiniteit. En indien desondanks alsnog zou blijken dat Churchill meer heeft gedaan dan hardop dromen, toen hij in zijn oppositiedagen door de wereld rondtrok en het ideaal van Europese saamhorigheid predikte, en alsnog een nieuw initiatief zou nemen om te verwezenlijken wat hij eens aanprees als een onvermijdelijke noodzaak, dan zou men getuige zijn van een van de grootste mirakelen in de geschiedenis van het machtige Britse imperium.

Tussen neus en lippen

Parachute vergeten

In Chicago is de 27-jarige Thomas Grace van de elfde verdieping van een gebouw gevallen Het enige letsel, dat hij kreeg was een gebroken rib.

Grace, die tijdens de oorlog parachutist is geweest, betoogde, dat zijn ervaring in het parachute-springen hem heeft gered.

Grace was met een drilboor bezig, die plotseling afsloeg. Hij verloor zijn evenwicht en viel.

„Ik ontspande me zoveel mogelijk", vertelde hij. Hij kwam eerst op de derde verdieping en viel daarna op de grond..

„Hé, ik heb, denk ik, mijn parachute vergeten", zei hij tegen de geschrokken toeschouwers, die hem te hulp snelden.

Visserslatijn

Een zekere Jim Hunkin uit Cornwall zat te vissen in een roeibootje en viel op een gegeven moment overboord.

Een andere Jim Hunkin, die op een steiger stond te kijken, dook in het water om de drenkeling te redden. Een derde Jim Hunkin kwam aanrennen met een reddingsgordel en wierp deze naar de beide mannen. Met behulp van het ding kwamen de twee veilig aan de wal.

De drie zijn geen familie van elkaar.

Dure kiesjes

In Chicago moest een meisje van twaalf jaar twee kiezen laten plomberen bij tandarts Levy, maar zij stapte bij tandarts Cohen binnen, die zijn praktijk in hetzelfde gebouw en op dezelfde verdieping uitoefent.

Tandarts Cohen trok de beide kiezen en nu hebben de ouders van het kind hem een proces aangedaan. Zij willen een „schadevergoeding" van maar liefst 100.000 dollar

Lach eens tegen beertje....

Volgens een tandarts te Nebraska spartelen en schreeuwen volwassenen onder een tandheelkundige behandeling heel wat meer dan kinderen. Hij is er dan ook toe overgegaan, de kinderen te behandelen als volwassenen en de volwassenen als kinderen en dat bevalt hem best. Hij zegt dat hij nu met beide categorieën minder moeite heeft.

Een taaie

In het ziekenhuis te Charleston ligt een automonteur te herstellen, die zijn keel heeft doorgesneden met een scheermesje, brandwonden heeft opgelopen bij het in brand steken van zijn kamer en zichzelf dertien keer met een hamer op het hoofd heeft geslagen.

In een ondertekende verklaring heeft hij toegegeven zich dit alles zelf te hebben aangedaan, maar hij wilde niet mededelen waarom hij zich zo onderhanden had genomen.

33½ millioen ton olie per jaar

Antillen na Amerika en Rusland grootste olieproducenten

Londen. — Het petroleum-informati. bureau heeft een studie gepubliceerd omtrent de machtsverhoudingen in de wereld op het gebied van de olieraffinage, waaruit blijkt, dat, hoewel de geografische verdeling van de raffinaderijen niet dezelfde is als voor de ruwe olie-gebieden, de zeggingschap in handen is van dezelfde maatschappijen en regeringen in bijna gelijke verhoudingen.

Amerikanen domineren

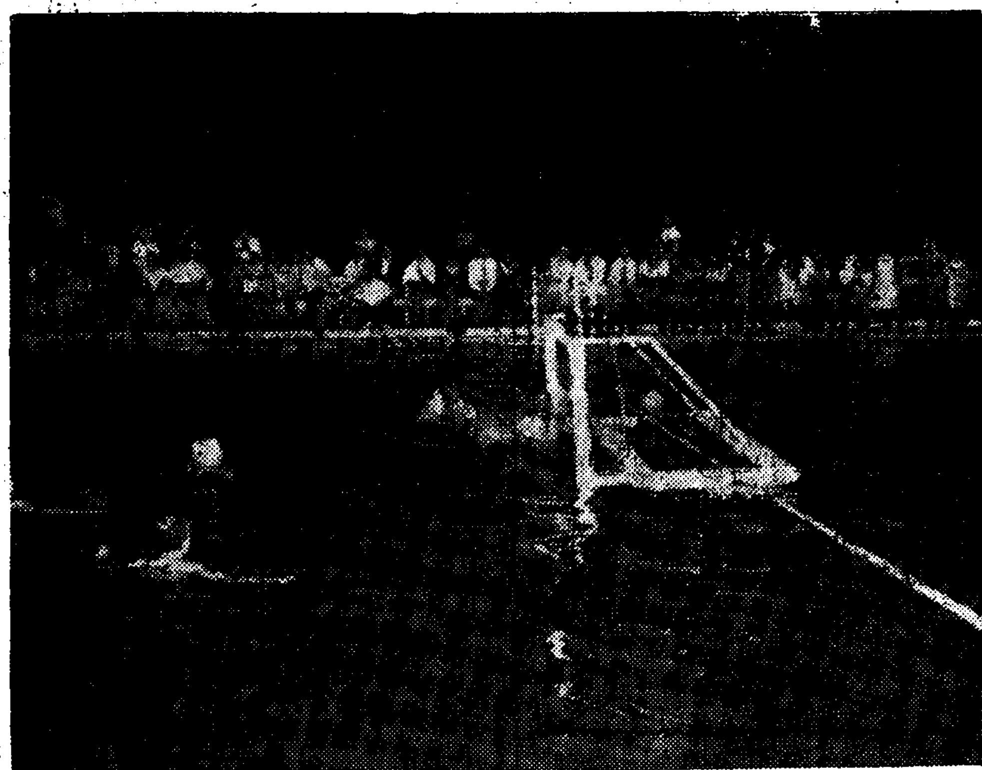
Ruim de helft van de raffinage-capaciteit is in handen van Amerikaanse maatschappijen, op zeer grote afstand gevolgd door Britse en Brits-Nederlandse maatschappijen en op nog grotere afstand gevolgd door de regeringen van het Sowjetblok.

De wereldcapaciteit voor de raffinage werd over 1953 geraamd op 741,9 millioen ton, tegen 683 millioen in 1952. Hiervan hebben de Amerikaanse maatschappijen de mogelijkheid voor 480 millioen ton; de Brits Nederlandse van 119 millioen en het Sovjetblok van 63 millioen, terwijl diverse andere bijna 80 millioen ton voor hun rekening nemen.

Terwijl de Brits-Nederlandse maatschappijen domineren in West Europa, is dit niet het geval in Latijn Amerika, daar van de totale capaciteit van 90 millioen ton, 39 millioen wordt gecontroleerd door de Amerikanen en 29 millioen door de Brits Nederlandse belangen groepen. In Noord Amerika controleren de Amerikanen 391 millioen ton van een totaal van 430 millioen. Het Brits Nederlandse aandeel aldaar bedraagt 27 1/4 millioen ton.

Ook in het Midden Oosten overtreft het Amerikaanse aandeel dat der Brits Nederlandse maatschappijen namelijk 22 millioen ton in onder controle van de Amerikanen en 7,6 millioen onder Brits Nederlandse contrôle. In het Verre Oosten hebben de Brits Nederlandse maatschappijen echter de overhand met 11,2 van een totaal van 22 millioen.

De voornaamste raffinage-gebieden buiten de Verenigde Staten en de Sovjet-Unie zijn respectievelijk de Nederlandse Antillen, met 33,5 millioen; Engeland met 28,4 millioen; Canada met 26,6 millioen; Frankrijk met 25,6 millioen; Venezuela met 23 millioen; Italië met 18,7 millioen; Mexico met 12,2 millioen en Nederland met 11,5 millioen ton.

De dames-polowedstrijd is sportief gespeeld in het Rifzwembad, waar de Robben hun jubileumwedstrijden hielden. De Asiento-dames bleken de sterksten te zijn en op overtuigende wijze wonnen zij van hun Robben collega's met 5—0. Op de foto: onder gejuich van de talloze supporters wordt het eerste Asiento doelpunt gescoord.

(Zie pag. 2)

PANORAMA

Een keur van artikelen zal er voor zorgen, dat Panorama weer tot de laatste letter wordt gespeld.

Zij, die fantasie verhalen op prijs stellen, worden in drie achtereenvolgende afleveringen getracteerd op een spannend verhaal, waarin sprake is van de komst van een soort vliegende schotel, dat van een andere planeet heet te zijn.

In een pakkende reportage — uniek is de foto montage te noemen — worden de reacties van de mensen op straat verhaald.

Als U iets meer wil weten van het ontstaan van de margarine, verzuim, dan niet te lezen het artikel „Napoleon III wilde margarine eten".

Op het voetbalveld kunnen soms vreemde dingen gebeuren — uit eigen aanschouwing kunnen we er van mee praten — maar wat er aan rariteiten wordt beleefd buiten de terreinen is eveneens verbazend te noemen. „Panorama" verhaalt U er over door enkele krasse staaltjes te memoreren.

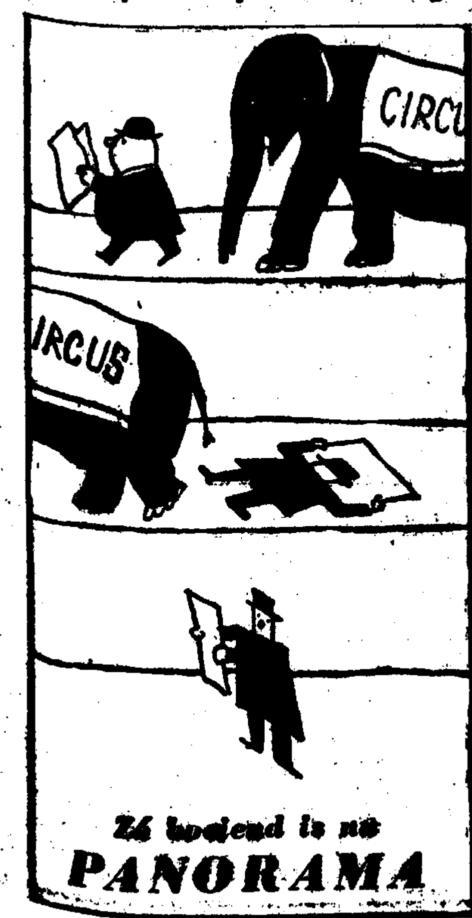
In het begin van dit jaar werden Japanse vissers in de stille Zuidzee verrast door de ontploffing van een H-bom.

Verscheidene vissers werden aangetast door de gevaarlijke activiteit.

Panorama verhaalt in een suggestiek relaas de feiten over wat er gebeurde, toen rijstpoeder" op deze ongelukkige vissers viel. Een merkwaardige uitspraak doet een artikel in Panorama wanneer het beweert, dat Columbus 130 jaar te laat Amerika ontdekt heeft. Veel eerder zouden n.l. de Noormannen dit gedaan hebben. De vraag of de steen, die dit bewijzen moet, echt of vals is, is van het grootste belang. Want met die echtheid van de steen staat of valt Columbus primeur.

Voorts vinden wij in dit gezellig geïllustreerd weekblad het vervolgverhaal van de spannende thriller „De Indringers", het slot van het veelbewogen leven van John D. Rockefeller, de olie magnaat, het vervolg van de archeologische vondsten in Egypte, alsmede een keur van artikelen voor een elk wat wils.

En de kinderen kunnen lezen hoe het met sjors en sjimmie verder gaat.

Zó boeiend is nu PANORAMA

Gewichtheffers-team naar Venezuela

(Van onze Sportverslaggever)

Naar wij vernemen heeft de Curaçaose Gewichtheffers Bond een uitnodiging ontvangen van Venezuela voor het houden van een „contest" in de Venezolaanse hoofdstad. De datum van dit evenement is gesteld op 6 November 1954. Een ontmoeting vindt plaats met het nationale team van de F.V.L.P. (Federacion Venezolana de Levantamiento de Pesas). Het ligt in de bedoeling van de Curaçaose Gewichtheffers Bond een volledige team af te vaardigen, waarschijnlijk bestaande uit: Adriana, Amasia, Prins, Betrian, Cornet en Dalnoot, de zevende man moet nog aangewezen worden. De heer V. Copra zal de reis meemaken als trainer, E. Gustina als scheidsrechter, G. de Jongh als coach en algemene leider. Op Donderdag 4 November zullen de gewichtheffers van Curaçao vertrekken, op Zaterdag 6 November vindt de wedstrijd plaats te Caracas en op Zondag 7 November wordt de terugreis aanvaard.

Om de Hermandad-cup

Willemstad. — De Politie Sport Vereniging op Curaçao heeft een serie tenniswedstrijden georganiseerd, waarvoor een wisselbeker beschikbaar is gesteld. Deelnemende verenigingen zijn de K.L.M., P.O.C., R.C.C. en de P.S.V. zelf. De wisselbeker wordt elk jaar September verspeeld. Die club, die de beker vijf maal wint, waarvan drie keer achtereenvolgens, wordt eigenaar van de beker. In totaal moet elke club 21 wedstrijden spelen, die elke dag gehouden worden. De stand tot op heden, is als volgt:

R.C.C. 8 gespeeld, 6 gewonnen en 2 verloren, 12 pt.

K.L.M. 10 gespeeld, 8 gewonnen en 2 verloren, 16 pt.

P.S.V. 11 gespeeld, 4 gewonnen en 7 verloren, 8 pt.

P.O.C. 11 gespeeld, 2 gewonnen en 9 verloren 4 pt.

Zo de stand van de clubs nu is, lijkt het waarschijnlijk dat de laatste wedstrijden wel de spanning zullen verhogen K.L.M. en R.C.C. dingen beiden naar de overwinning.

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — Gisteren zijn in het journaal 5 verbalen, 1 waarschuwing en 6 assistenties ingeschreven, alsmede 1 lichte aanrijding.

Doofstomme slaat moeder

Een doofstomme jongen kreeg het gistermiddag op zijn zenuwen en sloeg met een stuk hout zijn moeder. De M.B. arriveerde ter plaatse, doch vond de dader niet meer thuis. De vrouw is aangezegd zich bij de recherche te vervoegen.

Even uitrusten

Op de weg naar Fuik trof de M.B. een auto aan, die dwars op de weg stond met de grote lampen aan. De bestuurder sliep. Eerst na tien minuten bleek de man in staat te zijn een behoorlijk gesprek te kunnen voeren. Waarschijnlijk was het een (drank)-roes die hij uitsliep. De wagen is aan de kant gezet, de contactsleutel is in verzekerde bewaring genomen en des morgens weer aan de bestuurder teruggegeven.

Onmin

Een vrouw op Parera verzocht assistentie voor haar man, die dronken was thuis gekomen en de orde verstoorde. Bij aankomst van de patrouille trof deze een man aan, die helemaal niet zó onder de invloed verkeerde als de vrouw wel doorgaf. De aap kwam al spoedig uit de mouw, beiden leven in onmin met elkaar. Beiden zijn over hun gedrag onderhouden.

Het weer

Max. temp. 32.0 C. (89.6 F.); Min. temp. 27.4 C. (81.3 F.); Gem. 29.1 C. (84.4 F.); Max. wind 22, Min. wind 9, Gem. 17 knopen; Vochtigheid 71%. Neerslag geen. Helder 4, Licht bew. 1; Bewolkt 16 uren. Zw. bew. 3 uren.

Galan Wilson krijgt gouden medaille

Willemstad. — De bekende baseballspeler Galan Wilson, opwerper van de club Quisqueya, zal uit handen van de Dominicaanse Consul-Generaal Don Andrés Julio Espinal, een gouden medaille ontvangen. Deze onderscheiding dankt hij aan zijn uitverkiezing als topspeler gedurende de afgelopen baseballcompetitie. De plechtigheid vindt zijn beslag in La Casa Dominicana en wel op Zondagavond 20 uur. Tevens worden enkele diploma's uitgereikt aan andere sportfiguren.

Gedeporteerden uit Nieuw Zeeland

Willemstad. — Met het Engelse schip „Captain Cook" arriveerden gisteren 25 gedeporteerden van Nieuw Zeeland. De Vreemdelingendienst heeft hen het landen verboden. Zij moesten allen aan boord blijven.

Verleent geen voorrang

Willemstad. — Op de Van Slobbeweg vond gisteren een aanrijding plaats, doordat een bestuurder van een pick-up aan een motorrijder geen voorrang verleende. De motorrijder botste in een poging om de pickup, die van de ijsfabriek kwam en de van Slobbeweg wilde oprijden, te ontwijken en botste tegen een stilstaande personenauto aan. De schade was gelukkig gering.

Valse brandmelding

Willemstad. — Over het toestel 1000 werd gisteren brand gemeld in de Boldinghstraat 8. Daar de melding nogal dubieus leek werd gecontroleerd waar de melding vandaan kwam. Het was inderdaad loos alarm. Een onder-inspecteur heeft de zaak onderzocht en ontdekte dat een meisje, wonende op Fleur de Marie, in de Bargestraat een telefoon had geleend om de boodschap door te geven. Het meisje is streng onderhouden over haar gedrag, terwijl haar ouders met het door haar gepleegde feit in kennis zijn gesteld.

Safety first

Willemstad. — Een K.L.M.-Superconstellation vertrok een dezer dagen naar Nederland. Het toestel steeg normaal op, doch de gezagvoerder bemerkte plotseling, dat een van de waarschuwingslampjes ging branden. Het lampje was van een bagageruim, dat niet goed gesloten zou zijn. Het was echter een kleine storing, het luik was wel dicht. De gezagvoerder keerde echter op Hato terug om alles te laten controleren. Safety First luidt het KLM-devies, ook al kostte dit i.v.m. het overvliegen van de oceaan 20 uur vertraging.

Stortterrein schoon gemaakt

Willemstad. — Tegenover de fabriek van de Waterleiding ligt een terrein, dat voor velen een ideale plaats leek om er wat vuil te storten. De dienst Watervoorziening heeft nu toestemming verkregen om het veld te egaliseren. Een hek is om het bedoelde terrein gezet om verdere vuilstortingen te voorkomen. Dezer dagen is Openbare Werken begonnen met het voldoen aan dit verzoek en schaaft nu het terrein vlak.

VAART EN VLUCHT

Haven: Vrachtschepen 4 in, 2 uit; Tankschepen 11 in, 8 uit; Zeilschepen 10 in, 6 uit; Passagiers landend 4, vertrokken 6; doorgaand 4.

Hato. Vliegtuigen 14 in, 12 uit; Passagiers landend 70, vertrokken 76; doorgaand 121.

Het K.L.M. Vliegtuig, dat Woensdag naar Curaçao uit Amsterdam is vertrokken arriveerde gisteren om 15.05 uur op Hato. De machine, die gisteren van Curaçao vertrok, landde hedenochtend om 00.5 uur op Schiphol.

De cirkelgang

„Er komen moeilijke tijden voor ons volk," las een Parijs kunstschilder; hij stuurde de tweede fles wijn weer terug, die hij net besteld had en verzonk in droevig gepeins. „Als er werkelijk moeilijke tijden komen," zei de cafehouder tegen zijn aannemer, „kan ik die verbouwing nu niet laten doorgaan," waardoor de aannemer zijn opdracht verloor. Thuis zei deze tegen zijn vrouw, dat ze de mantel, die ze juist besteld had, maar weer moest afbestellen, omdat er moeilijke tijden op komst waren.

„Als dat zo is, moeten we nog maar een ogenblikje met het laten schilderen van jouw portret door die kunstschilder," zei de kleermaker tegen zijn vrouw, die deze boodschap aan de schilder doorgaf.

Geheel terneergeslagen ging de schilder weer naar het café en bestelde toch maar de fles wijn, die hij eerst niet had willen nemen. Toen hij daar zo zat, greep hij uit een stapeltje kranten toevallig dezelfde krant, waarin hij die morgen de jobstijding had gelezen, welke hem zo gedeprimeerd had.

„Er komen moeilijke tijden voor ons volk," las hij nogmaals. Toen viel zijn oog op de datum en hij kwam tot de ontdekking, dat het een krant was van tien jaar geleden.

Receptie Amerikaanse Consul

Oranjestad. — Gisteravond vond een receptie plaats ten huize van de Amerikaanse consul, de heer McFarland, ter gelegenheid van het bezoek van de consul-generaal, de heer Lancaster, en zijn echtgenote. De heer Lancaster kwam gisteren op Aruba aan en vertrekt Zondag weer naar zijn plaats Curaçao.

ARUBA

Geslaagde fotowedstrijden

Jury kent prijzen toe

Oranjestad. — De prijswinnaars van de tweede jaarlijkse fotowedstrijd van kunstfotograaf Bonke, welke wedstrijd wederom was georganiseerd in samenwerking met „Arubiana", zijn bekend geworden. Dit jaar bestond de jury uit de heren mr J.W.I.M. Swane, A. van der Reijt en Janchi Tromp welke laatste op het ogenblik van de eindbeoordeling verstek had laten gaan en vervangen was door de heer J.M Hoen.

Voor de **klasse A** (beginnelingen bestond ditmaal zeer weinig belangstelling en de jury besloot dan ook in deze groep slechts een prijs toe te kennen: deze werd toegekend aan de heer **A. Meelis,** die enige geslaagde **echt-Arubaanse foto's had** ingezonden en met een daarvan vrij gemakkelijk de prijs verwierf.

In de **klasse B** (gevorderden) waren heel wat meer inzendingen binnen gekomen; de eerste prijs ging naar **dr Delachaux** van het Lago-Hospitaal (fraaie cactus) en de tweede naar de heer C.A. Mimié (oorlogsschip in de haven).

Verreweg de meeste inzenders hadden zich geplaatst in de **C-klasse** (gevorderden, die zelf ontwikkelen, afdrukken en vergroten). De jury was unaniem in haar oordeel met betrekking tot de toekenning van de eerste en tweede prijs. Deze waren resp. voor de heer **G.E. v.d. Bosch** (serie van drie vogelopnamen) en de heer **A.N. de Man** (Arubaans dienstmeisje in de keuken). Na veel wikken en wegen werd gestemd over de toekenning van de derde prijs in deze groep; de meerderheid was voor de inzending van de heer **R.O. Smith.** Een juryprijs werd tenslotte beschikbaar gesteld als honorering voor de geslaagde inzending van de heer **S. Dirkmaat.**

Op 25 en 26 September worden alle inzendingen tentoongesteld in Trocadero; hierover volgen nog nadere mededelingen.

Wat doet de commissie ad hoc?

Impasse in onderzoek naar beleid van gedeputeerde Geerman?

Oranjestad. — Sedert de commissie ad hoc voor de eerste maal samenkwam ter bespreking van de te volgen procedure in verband met de contrôle op het beheer van gedeputeerde J. Geerman, werd niets meer vernomen. Het spreekt vanzelf, dat het gehele geval in brede kring aandacht heeft getrokken en wat ook de uitslag van de onderzoekingen van de commissie moge zijn, men is het er in het algemeen over eens, dat het voorstel om deze commissie samen te stellen uit één lid van elk der drie fracties „fair" is, maar dat het verstandiger geweest zou zijn, indien er een neutrale commissie benoemd was.

In verband met de zwijgzaamheid, waarin de commissie van onderzoek zich gehuld heeft, wordt door buitenstaanders des te meer verteld. Uit een samenvatting van allerlei geruchten, doch welke door de zwijgzaamheid van de commissie niet konden worden bevestigd, kon het volgende worden opgemaakt:

De heer Yrausquin zou volgens het Bestuurscollege alleen maar de gevallen mogen onderzoeken, waarover hij in de openbare vergadering van de Eilandsraad heeft gesproken, doch volgens de heer Yrausquin heeft hij in de vergadering gezegd, dat er meerdere gevallen zijn. Hij zou dan ook het recht hebben die andere gevallen eveneens aan een onderzoek te onderwerpen.

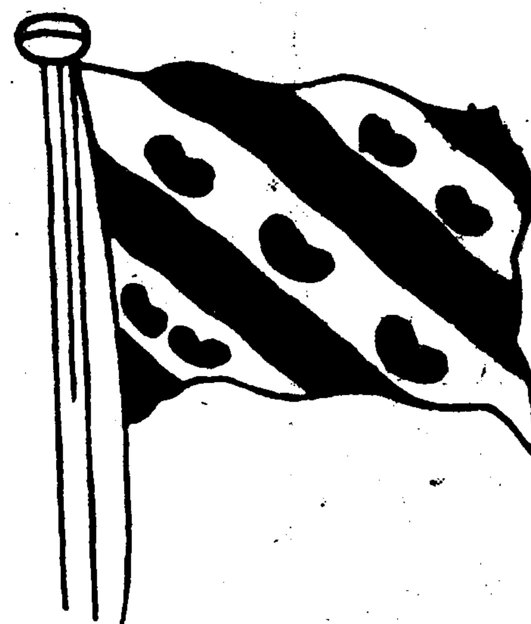
Bovendien zouden volgens het Bestuurscollege, slechts schriftelijke vragen gesteld mogen worden, die schriftelijk zouden worden beantwoord.

Van het B.C. waren de gedeputeerden F. Wever en J. Geerman voorstanders van deze procedure, terwijl de gedeputeerden F. Tromp en N. Henriquez hier tegen zouden zijn. De Voorzitter, de heer L. Kwartsz, gaf tenslotte de doorslag door als zijn mening te kennen te geven, dat men zich inderdaad slechts tot de genoemde gevallen moest beperken en dat alles schriftelijk zou geschieden.

De heren Yrausquin en Werleman, twee van de drie commissieleden, zouden het er in het geheel niet mee eens zijn, dat de werkzaamheden van de commissie van onderzoek door het B.C. aan banden worden gelegd en eisen volledige bewegingsvrijheid.

Door vorenvermelde strubbelingen zou men in een impasse zijn geraakt, die het onderzoek vertragen. Met de schriftelijke procedure konden de UNA-leden en de heer Yrausquin zich evenmin verenigen, daar dit niet slechts de werkzaamheden vertraagt, doch tevens de gelegenheid biedt omwegen te bewandelen.

Puerto Rico gaat olie boren

Belangrijke aanwinst voor de economie

Puerto Rico. — Na bijna twee jaar van onderhandelingen is het contract getekend dat voorziet in de oprichting van een nieuwe $ 24.5 millioen Olie-raffinaderij in Puerto Rico. De productie vangt aan op 1 Januari 1956 en de volgende petroleumproducten worden vervaardigd: gasoline van zeer lichte gehalte voor het aviatiekwezen, fuel oil, motor-gasoline en andere petroleum bijproducten. Dit wordt de grootste plant van Puerto Rico en de eerste, die geheel gefinancieerd wordt door particulier kapitaal.

De Commonwealth Oil Refining Co. Inc., die een bedrag ad $ 12.5 millioen bijeen heeft gebracht door banklenigen op korte termijn, $ 10 millioen door verkoop van Schuldbrieven en aandelen en $ 2 millioen door verkoop van effecten, treedt als exploitant op. De President van de nieuwe maatschappij, de heer A.F. Carter, vroegere president van de Shell Eastern Petroleum Products, deelde in een persconferentie mede, dat de olie zal zijn voor de economie van Puerto Rico. Men verwacht dat het eiland Treasury, direct bevoordeeld wordt zodra de bewerking begint, vanwege de invoerrechten op ruwe olie.

St. Lucia heeft een goed seizoen

St. Lucia. — De oogsten voor export van St. Lucia nemen snel toe. Het landbouw ontwikkelings-plan van St. Lucia voorziet in de uitbreiding van export-oogsten als kokosnoten, cacao, koffie en bananen. Het plan behelst ook de organisatie van de suiker-industrieën in de drie suiker gebieden, Roseau, Cul-de-sac, en Dennery. De suikerriet-industrie heeft eveneens aanzienlijke vorderingen gemaakt. Er is ook vooruitgang geboekt ten aanzien van de banaan-industrie.

Het export-cijfer over 1951 lag tussen 300.000 en 320.000 trossen, en men hoopt om 1.000.000 trossen te bereiken in 1955. Gedurende Juni j.l. werden bijv. over de 30.000 trossen geëxporteerd, een recordmaand voor St. Lucia. Voor wat betreft cacao, hoopt St. Lucia op een productie van 150.000 cacao planten per jaar.

Bodem onderzoek in Trinidad

Trinidad. — Er is een onderzoek gaande met betrekking tot het bodem gebied van Trinidad. De Heer J.E. Braham, bodemexpert bij de Union International Company in Londen, heeft een koopovereenkomst aangegaan ten aanzien van Cavendish L. bananen uit Trinidad. De maatschappij heeft pogingen in het werk gesteld om de productie van bananen op grote schaal in Trinidad en Tobago te bewerkstelligen.

Vrouwen protesteren

Soekarno huwt voor de tweede keer

Djakarta. — Perwari, een van de Indonesische leidende vrouwen organisaties, heeft speciale vergaderingen gelegd om te protesteren tegen het feit, dat president Soekarno een tweede vrouw heeft gehuwd. Zij is een gescheiden moeder van vijf kinderen.

Hoewel de Mohammedaanse wetten huwelijken tot maximaal met vier vrouwen toestaan, heeft het bericht van Soekarno's tweede huwelijk beroering gewekt in politieke kringen.

De vereniging Perwari zegt in een brief aan andere vrouwenverenigingen dat het huwelijk geschiedde zonder voorkennis van Soekarnos eerste echtgenote en dat deze voornemens zou zijn zich te laten scheiden. Dit tweede huwelijk van de president — aldus het schrijven — doet afbreuk aan de positie van het staatshoofd en wordt door de vrouwenorganisaties, die willen opkomen voor de positie van de vrouw, als een steek in de hart gevoeld.

In de brief wordt het tweede huwelijk als een soort polygamie beschreven ter bevrediging van hartstochten, waartegen moet worden gestreden.

Radio Republiek Indonesia berichtte dat het besluit van Soekarno tot zijn huwelijk met mevrouw Soewondo persoonlijk ter kennis van mevrouw Soekarno werd gebracht. Het ligt, aldus de radioomroep, niet in zijn voornemen van zijn eerste vrouw te scheiden.

Uit zijn eerste huwelijk heeft Soekarno vier kinderen.

Van uitstel tot afstel?

Ezzard Charles somber en besluiteloos

New York. — Het vooruitzicht, dat de strijd om het wereldkampioenschap zwaargewicht boksen tussen Rocky Marciano en Ezzard Charles, die werd uitgesteld en vanavond alsnog wordt gehouden, ziet er niet rooskleurig uit in verband met de sombere weersvoorspellingen. Het is zelfs aan gerechte twijfel onderhevig, of de ontmoeting nog in het nabije verschiet kan plaats vinden.

In ieder geval zal dat Vrijdag niet het geval kunnen zijn en er doemen ook moeilijkheden voor Zaterdag op wegens de overladen bioscoop- en televisie-programma's. De strijd wordt nl. per televisie uitgezonden naar bioscopen buiten New York; de promotors hebben één dollar ontvangen voor elke van de 212.000 beschikbare zetels, die verkocht wordt.

De kansen voor de volgende week zijn nog geringer, aangezien de baseball-club New York Yankees dan naar het stadion, waar de ontmoeting zou paats vinden, terugkeert en er de hele week door speelt.

Beide boksers schijnen zich niets te hebben aangetrokken van de schorsing en zij keuvelden gezellig samen in het Italiaans. Marciano is van Italiaanse afkomst en Charles raakte met de taal vertrouwd, toen hij bij het Amerikaanse leger in Italië diende. Maar dr J. L. Moreno, een psychiater die beide boksers heeft gadegeslagen, zei van mening te zijn, dat het uitstel geen goede uitwerking op Charles zou hebben. „Hij is somber en besluiteloos". Marciano past zich echter beter aan de omstandigheden aan. Psychologisch is het uitstel niet goed voor Ezzard", zei hij.

F.I.D.E.-tournooi

Nederland verliest van Argentinie

Amsterdam. — Gisteren werden verscheidene afgebroken partijen in de vierde ronde van het FIDE landenschaaktournooi uitgespeeld.

De uitslagen luidden: In de winnaarsronde Argentinië — Nederland 2½—1½. De partijen Panno tegen Donner en Rosoeto tegen Van Scheltinga eindigde in remise. Zweden — Tsjechoslowakije ½—3½. Groot-Brittannië — West-Duitsland 1½—2½. Hongarije — Rusland 1—3. De stand in de overwinnaarsronde Boe'garije en IJsland hebben een wedstrijd minder gespeeld — luidt 1 en 2 exaequo Rusland en Zuidslavië 12 punten. Derde is Argentinië met tien punten. Vierde is Tsjechoslowakije met 9½. Vijfde en zesde zijn exaequo Hongarije en Israël 8½ punten. Zeven en achtste zijn exaequo Nederland en West-Duitsland met 8 punten. Negende is Groot-Brittannië met 5. Tiende is Bulgarije met 4½. Elfde is IJsland. Twaalfde is Zweden met 2½.

De uitslagen verliezerstournooi: Noorwegen — Denemarken ½—3½. Columbia — Frankrijk 1—3.

Henni Quentemeyer wint op punten

Amsterdam. — Bij wedstrijden in Krasnapolsky won de Nederlandse lichtgewicht Hannes Schneiders in acht ronden op punten van de Belg Georges Devos. De Nederlandse zwaargewicht Henni Quentemeyer bokste een tweede partij als prof en wel tegen de Belg Cherville. Alhoewel Quentemeyer met het klimmen der jaren ietwat langzamer werd, toonde hij nog altijd technisch een uitstekend onderlegd bokser te zijn de soms prachtige staaltjes bokskunde demonstreerde. Quentemeyer behaalde een volkomen verdiende puntenoverwinning in acht ronden.

Een dollar voor Paulette

Denver. — De filmatrice Paulette Goddard heeft bij testament van haar vader de somma van één dollar gekregen. Haar vader Joseph Russell Levee, liet de rest van zijn nalatenschap, die geschat wordt op ongeveer 3.000 dollar, na aan zijn weduwe en bepaalde, dat zijn dochter haar éne dollar zou verbeuren, indien zij de geldigheid van het testament betwistte.

Pandemonium in de Bondsdag

Affaire John brengt gemoederen in beweging

Bonn. — In de Westduitse Bondsdag brak een pandemonium uit, toen dr Konrad Adenauer zich mengde in het debat over de zaak-John. De Bondskanselier werd verweten de rechten van het parlement aan zijn laars te lappen. Het debat werd een uur geschorst.

De Bondskanselier kwam tussenbeide, toen Reinhardt Maier, een lid van de Vrije Democraten, die aan de coalitie van Adenauer deelnemen, aankondigde, dat hij zich van stemming zou onthouden bij een motie, waarin afkeuring werd uitgesproken over de wijze, waarop de minister van binnenlandse zaken de affaire-John had aangepakt.

Adenauer verklaarde, dat de rede van Maier vol onwaarheden was. Hij betreurde dit te meer op de dag van aankomst van minister Dulles in Bonn voor het voeren van besprekingen, die van „beslissende" betekenis konden zijn voor het Duitse volk.

De christen-democraten, de partij van Adenauer, slaagden erin het debat te onderbreken na de onverwachte vijandige toespraak van Maier. De Vrije Democraten vormen op één na de grootste partij in de regering.

In de loop van het debat deelde de minister van binnenlandse zaken, Schroeder, mede, dat zijn departement in 1952 ter ore was gekomen, dat John zakelijke relaties onderhield met het Oosten en een bankrekening in Zwitserland had. Bij een onderzoek bleek dit bericht ongegrond te zijn. Een onderzoek had John ook volledig vrijgesproken van de verdenking van homosexualiteit.

Gedenksteen voor Wereld omroep

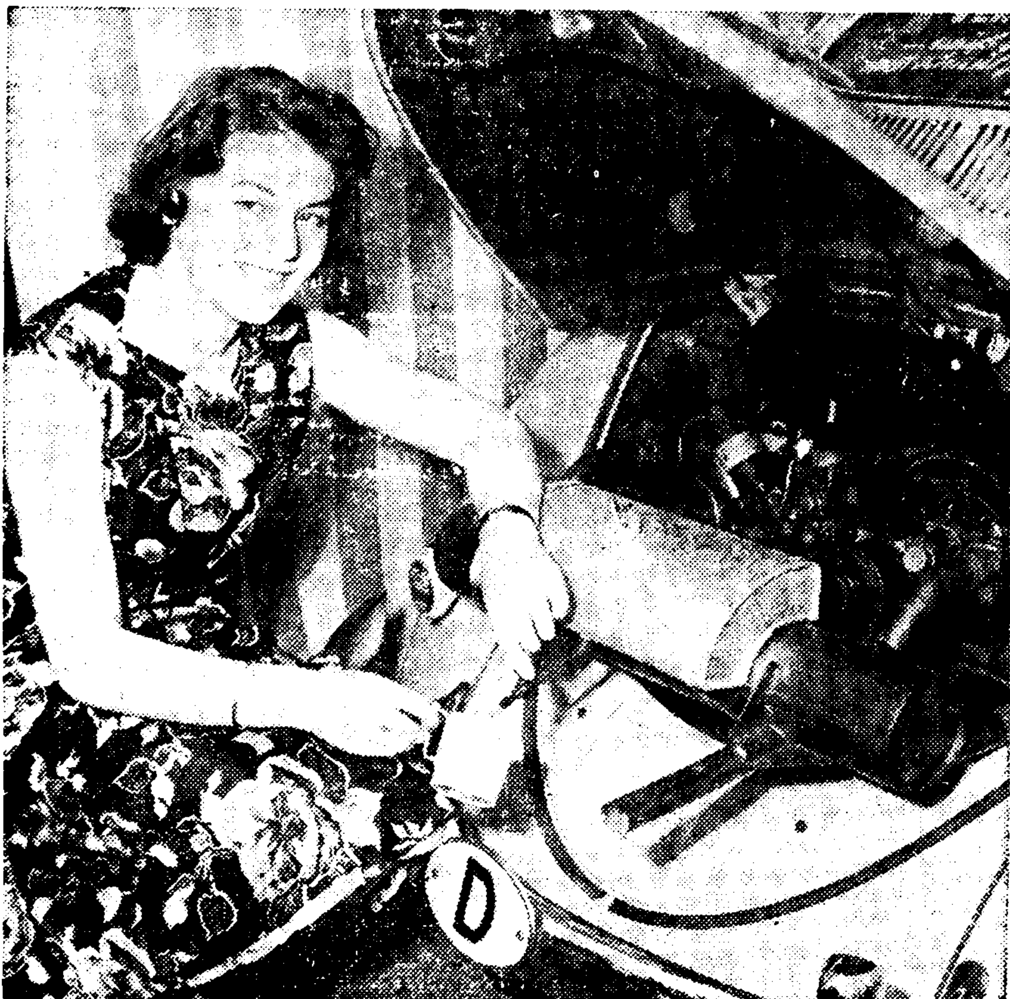
Geen „Gouden tientje" in de koker

's-Gravenhage. — Te IJsselstein is een gedenksteen geplaatst in de muur van het in aanbouw zijnde nieuwe zendergebouw voor de Wereldomroep. Prof. mr P.S. Gerbrandy, voorzitter van de raad van beheer van de NOZEMA, zei o.m., dat de Wereldomroep tot dusver met bescheiden hulpmiddelen moest werken, maar dat de regering machtiging verleende om twee nieuwe zenders te bouwen en een zendergebouw, dat tegen Kerstmis zover klaar zal zijn, dat met de montage van de zenders kan worden begonnen.

Onder het gedenksteen is een loden koker geplaatst met een gecalligrafeerde oorkonde. In een loden bus worden behalve de oorkonde, ter voorlichting van een wellicht ver nageslacht, een voorbeeld geplaatst van het weekprogramma van de Wereldomroep en wordt van ieder der gangbare munten van het Koninkrijk in Europa een exemplaar ingesloten. Aangezien het gouden tientje niet practisch gangbaar is, blijft dit er buiten.

Na de plaatsing van het gedenksteen was er een drukke receptie in Lopil.

Warm water voor auto-touristen

Een Duitse firma heeft een „warmwaterreservoir" gefabriceerd, dat speciaal voor autotouristen van nut kan zijn. Op de uitlaat van de wagen kan een 3 L. aluminiumtankje worden bevestigd. Een pijpje zorgt er voor, dat de stoom — wanneer het water kookt — kan ontsnappen. (Zover bekend wordt er nog geen fluit bij geleverd). Het toestel, dat alleen geschikt is voor de Volkswagen, wordt gedemonstreerd op de Internationale Herfstbeurs te Frankfurt.

Onderzoek Triton-ramp

Gouden horloges gered

Shannon. — De regering van de Ierse vrijstaat heeft aan rechter Teeven, lid van het Hooggerechtshof te Dublin, opgedragen een onderzoek in te stellen naar de oorzaak van de ramp met de „Triton". Men is gisteren bij laag tij begonnen met de laadruimte van de verongelukte machine te openen. Gisteren zijn verscheidene tonnen kostbare vrachtgoederen en zakken met luchtpost geborgen. Onder de geborgen goederen bevinden zich meer dan een halve ton gewicht aan gouden horloges, waarvan wordt aangenomen, dat zij zich merendeels nog in uitstekende toestand bevinden, daar zij wachterdicht verpakt waren.

De overvloedige zee

Caracas. — In de Venezolaanse bioscopen wordt momenteel een documentaire vertoond, die vervaardigd is ten behoeve van de Hamilton Wright Organization. Het filmpje, dat tot titel heeft „The beautiful Sea" (De overvloedige zee), heeft een speelduur van tien minuten en laat de rijkdommen van de zee rond Venezuela zien alsmede zulke producten als petroleum, vis en zout, welke in de Venezolaanse wateren verkregen worden. Een groot deel van de film is opgenomen in de omgeving van Cumaná.

Tien studenten verongelukt

Nieuw Delh. — Tien studenten vonden de dood en achttien werden gewond toen gisteren een sneltrein op een vrachtauto reed op een onbewaakte overweg bij Saharanper ongeveer honderdzestig km. ten Noorden van Nieuw Delhi.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m.)

17.30 Uitzending voor de oudere kinderen in het Nederlands
17.50 Gramophoonplaten
18.05 Cumpleaños Feliz
18.15 Dinermuziek
18.45 Nieuws
19.00 Boletin di noticia
19.30 Wat de handel U biedt.
20.30 Met de K.L.M. de wereld rond
20.45 De stem van Amerika
21.45 Dansmuziek
22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)

19.00 Met de jarigen in de lucht
19.10 Sport rubriek
19.30 Hoorspel „El Gato"
19.45 Portugees kwartiertje
20.00 Gevarieerd muziek
20.30 Nieuws
20.40 Gevarieerd programma
22.00 Sluiting.

AVROS (19 m.)

17.00 Advertentie
17.30 Piano-muziek
17.45 Populaire melodieën
18.00 Ethisch onderwerp
18.15 Mandoline-muziek
18.35 Technische Vraagbak
18.45 Nieuws
19.00 Hindostaanse uitzending.
20.00 Advertenties
20.10 V & V programma,
20.20 Advertenties
20.30 Harmonico-band.
20.55 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

18.37 Het Schip van de week",
19.00 Nieuws.
19.17 Het Lied van Nederland.
19.30 Schaak-Olympiade te Amsterdam
19.40 Met de microfoon naar
19.58 Buitenlands Weekoverzicht,
20.10 Intermezzo.
20.16 Persoverzicht.
20.23 Voor de West.
20.55 Avongebed: Prof. Dr. P. Boendermaker.
20.58 Sluiting.

Emmastad

WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:
05.30 — 23.30 kantoor tel. 2307
Van 23.30 t.m. 05.30 J. Kokshoorn tel 2470

Personeel Afdeling:
Vanaf heden 12.00 t.m. Zaterdag 18 Sept 12.00 E .C. de Haseth (stad) tel. 3179
B. g. g. nadere inl. M. B. Lansink tel. 4500 of tel. 2400

Materialen Afdeling:
C. P. Riegman, Tjerk Hiddeslaan 12 tel. 2265.

Geneeskundige Dienst:
Van 18 Sept 12.30 t.m. 20. Sept 07.00 Dr. Blok, tel 4229, b.g.g. tel. 2409

C.S.M.

Rederij:
F. R. v. Rosevelt, tel. 2440.

Scheepsagentschap:
07.30 — 23.00 kantoor tel. 2458 — 2551
Van 18.00 — 19.00 en van 23.00 — 07.30 E v. d. Werf tel. 3101

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel 2276;
Van 1.00 — 7.30 P. Roest tel. 3146.

WEEKEND WACHT SUFF.-DORP:
Gedurende dit week-end zal in dringende gevallen de heer Struwe kunnen worden opgebeld onder No. 2229.

THEATER ASIENTO:
„Adulterio".
Geen toegang beneden 18 jaar

Beursberichten

NEW YORKSE BEURS

New York. — De winstnemingen op de NY-effectenbeurs konden gisteren vlot worden opgenomen onder invloed van gunstig nieuws van diverse maatschappijen. Rond het middaguur waren de fractionele stijgingen en dalingen goed verdeeld. In de namiddag konden de industrials zich verder herstellen en was de stemming onregelmatig hoger. De markt sloot zeer prijshoudend.

Aantal verhandelde fondsen 1201; hoger 552; lager 357; onveranderd 292; aandelenomzet 1.880.000; obligatieomzet $ 3.090.000.

De koersen luiden:

American Tel and Tel	169 7/8
Anaconda	42 3/8
Bethlehem Steel	77 3/4
Dupont de Nemours	138 3/4
General Electric	42 7/8
General Motors	82 1/2
Int. Tel and Tel	22 3/8
Shell Oil	56 1/4
Standard Oil of New Jersey	51 3/4
U.S. Steel	97 1/2
Royal Dutch	55 1/2

Beurs Caracas

Caracas. — De beursnoteringen van Caracas, ons opgegeven door Maduro en Sons, luidden:

Avenida Bolivar (6de Em)	91%
Avenida Bolivar (5de Em)	92%
Oblig. Elec. de Caracas (Serie BO	101%
Aand. Venez. de Tabaco	Bs.205-210

Als treinen botsen

Frankfort. — Te Bebra, 120 km. ten Noordoosten van Frankfort zijn een goederentrein en een personentrein op elkaar gelopen. Vier personen werden gedood. Twee en twintig werden gewond, van wie twaalf zwaar.

HET GEHEIM VAN DE HERBERGIER

„Wanneer ik wil, dat mijn gasten langer blijven, dan spreekt ik over hun aangelegenheden. Doch als het tijd wordt dat ze ophoepelen, dan ga ik over mijn eigen aangelegenheden praten. Dat werkt altijd,"

Met diep leedwezen geven wij kennis van het overlijden van ons onvergetelijk dochtertje

Patricia Mary Ann

A. en B. VINKE

Anna Paulownastraat 11
Groningen.
17 September 1954.

Studenten maken goodwill tour naar Haiti

Jamaica. — Vijftien studenten van Jamaica College, vergezeld door een onderwijzer van die school maken momenteel een goodwill opleidingstour in Haiti. Men hoopt dat deze tournee het begin zal stempelen van een jaarlijkse uitwisseling van studenten tussen Haiti en Jamaica.